

BİRLİK

MART - NİSAN

1979

SAYI : 3-4

TÜRKİYE'Lİ ÖĞRENCİLER KONFEDERASYONU
YURTDIŞI (TÖK/YD) YAYINORGANI

NE SIKIYONETİM, NE ZAM, NE ZULÜM HALKIMIZIN
HALKDEMOKRASİSİ VE BAĞIMSIZLIK MÜCADELESİNİ
DURDURAMAZ !!!!

İÇİNDEKİLER

SAYFA

- NE SIKIYÖNETİM, NE ZAM, NE ZULÜM HALKIMIZIN HALKDEMOKRASİSİ VE BAĞIM- SIZLIK MÜCADELESİNİ ENGELLEYEMEZ.....	1 - 4
- 12 MART'LAR.....	5 - 14
-KADINLAR OLMADAN DEVRİM OLMAZ DEVİRİM OLMADAN KADINLAR KURTULAMAZ....	15 - 25
-B.BERLİNDE ATIF ÜYESİ DERNEĞE YAPILAN SİLAHLI SALDIRI.....	26 - 27
-B.ALMAN DEVLETİNİN BASKILARI BİZİ MÜCADELEMİZDEN DÖNDÜREMEYECEK.....	28 - 31
-AACHEN	32 - 33
-BİNALİ YİĞİTİN ÖLÜMÜ ÜZERİNE	34 - 35
-YURTSEVER DEMOKRAT ÖĞRENCİ GENÇLİĞİ	36 - 42
- MESAJ	43 - 44
-KIBRIS'TAKİ İŞÇİLERİN GREVİ	45-
-B.ALMANYA	46 - 47
- FİLİSTİN	48 -
- İRAN	49 - 53

NE SIKIYÖNETİM, NE ZAM, NE ZULÜM HALKIMIZIN HALKDEMOKRASİSİ VE BAĞIMSIZLIK MÜCADELESİNİ ENGELLEYEMEZ

Geçtiğimiz ay Türkiye'deki gelişmeler sıkıyönetimin kime hizmet ettiği ve kimlere karşı olduğunu belgeledi.

Bilindiği gibi sıkıyönetim Ecevit tarafından" temel hak ve özgürlüklerin sağlanması " amacıyla ilan edilmişti. Teşkilatımız ATÖF bu gerekçesinde şimdiye kadar olduğu gibi Ecevit'in bir göz boyama oyunu olduğunu, Ecevit'in yeni bir sahtekarlık düzenlediğini vurgulamış, sıkıyönetimin özünde halkımızın temel hak ve özgürlüklerine karşı ilân edildiğini, sıkıyönetimin açık faşizmi amaçladığını belirtmişti. İşte geçtiğimiz aylardaki gelişmeler ATÖF'ün bu tesbitini haklı çıkardı.

SIKIYÖNETİM FAŞİST CİNAYET ŞEBEKELERİNİN CİNAYETLERİNİ ENGELEMEDİ.

Başlangıçta, yayın ve basına konulan sansür vasıtasıyla MİT, Kontrgerilla-MHP ve onun yan kuruluşlarından müteşekkil şebekelerin işledikleri cinayetler halka duyurulmayarak, sıkıyönetimin bu konuda başarılı olduğu izlenimi yaratılmaya çalışıldı. Olaylarla ilgili haberler yayınlamaya çalışan çeşitli gazeteler sıkıyönetim komutanlarının gazabına uğradılar. Bu günde yine sıkıyönetime karşı çıkan her ses boğulmaya çalışılmaktadır. Fakat olayların gelişimi duraksamadan devamı, artık bu olayların üzerini örtülmeyecek dereceye vardırdı. Güneş balçıkla sıvanmaz. Türkiye'deki faşist cinayetlerin üstü örtülemez. Bu gün Türkiye'de yine sıkıyönetim öncesi gibi birkaç devrimci genç arkadaşımızı toprağa vermekteyiz. Son dönemde yakalanan Ülkücü Veli Can Oduncu, Mithat Şimşek gibi kafaları dondurulmuş robotlar, verdikleri ifadelerde sayılamayacak kadar çok sayıda soygun, gasp ve yaralama işine karıştıklarını, 7 şer kişiyi öldürdüklerini itiraf ediyorlar. Bugün Türkiye'de bunlar gibi kurulmuş pek çok robotlar vardır. Mesela "canımız sıkılıyor, adam öldürmeye çıkıyorduk" diyen Ferhat Tüysüz şu anda kimbilir hangi genç bir kardeşimize veya işçi arkadaşımıza tetik çekiyor.

Hani sıkıyönetim bunları önleyecekti!

O halde şunu tesbit etmek gerekmektedir.

Ya sıkıyönetim gerçekten bu faaliyetleri engellemek istemektedir -ki görünüşte öyle- ama başarılı olamamaktadır. Yani aciz kalmaktadır "Kahraman Türk Ordusu" veya "Kahraman Türk Ordusu" bu faaliyetleri engellemek istememektedir. Bizim görüşümüze göre Amaç bu cinayet şebekelerini engellemek değildir.

Bilindiği gibi MİT başbakanlığa bağlı olarak çalışır. Kontrgerilla ve MHP içindede faaliyetleri vardır.

Şimdi MİT, Kontrgerilla, MHP ve ona bağlı kuruluşlar dağıtılamaz mı?

Türkiye'deki cinayet şebekelerinin bunlar olduğunu her yerde kanıtlamanın gereği yoktur. Cinayet şebekelerini halkımız yakından biliyor.

Halkımıza saldıranlar bellidir. Bu şebekelere el sürülmemektedir.

Sıkıyönetim bu faşist cinayet şebekelerini hedef olarak almamıştır, tıpkı 12 mart 1971 gibi.

SIKIYÖNETİMDE TALAN YÜKSEK BOYUTLARA ULAŞTI

Geçtiğimiz ay Türk hakim sınıflarının ekonomik politikasında önemli gelişmeler oldu IMF ile olan ilişkilerde sözüm ona çeşitli çelişkiler çıktı. Emperyalist taleplerden yeni krediler sağlandı döviz gereksimi için çeşitli girişimler oldu. Sonuç olarak yeni paketler açıldı. Bilindiği gibi IMF ve Dünya bankası gibi büyük kredi kurumları ile ilişkiler Ecevit in hükümet olmasına paralel olarak öne çıkmaya başladı. Ecevit hükümeti, IMF ve dünya bankasına iyi niyet mektubu yazarak, uşaklığını kusursuz yerine getireceğini belgeledi. Bu iyi niyet mektubunu takiben kredi muslukları açıldı. Çekilen kredilerle Türkiye uçan kuşa borçlu duruma sokuldu. Ecevit döneminde Türkiyenin borçlanması şimdiye kadar görülmemiş bir düzeye çıktı. Bu borçlanmalara ve yapılan emperyalist yatırımlara paralel zam ve devüüasyon paketleri açıldı. Halk yeni zam fırtınaları altında sefalete sürüklendi. Bu hayat pahalılığına karşı gelişen mücadeleyi engellemek amacıyla "Toplumsal anlaşma" dan "Anarşiyi önleme tedbirlerine" kadar birsürü tedbirler alındı. Sivil sıkıyönetim şartları hazırlandı. Bütün bunlar geçmişte kaydedilen pratik olarak hafızamızdaki şeylerdir. Ancak emperyalistler ve uşakları hakim sınıflar bu soygun ve halkın mücadelesini bastırmak için alınan bu tedbirlerle yetinemezlerdi. K. Maraş olayları bir provakasyon eylemi olarak kullanıldı ve hepimizin bildiği gibi süslü ve güzel laflarla sıkıyönetim ilan edildi.

MALIN CINSI	1977 ŞUBAT FIATI	1978 ŞUBAT FIATI	1979 ŞUBAT FIATI
Nohut	9.50	25.00	40.00
Un (1 kg'lık paket)	7.25	7.50	12.00
Zeytinyağı	30.00	30.00	46.25
Bulgur	7.50	10.00	15.00
Kurufasulya	13.50	26.00	60.00
Pirinç	14.00	24.00	40.00
Yeşil mercimek	11.00	20.00	40.00
Zeytin	19.50	60.00	100.00
Beyaz peynir	37.50	56.00	95.00
Kaşar peyniri	70.00	100.00	160.00
6 adet gravyer peyniri	5.50	12.00	17.00
Vim	6.00	8.00	12.00
Lüks sıvı deterjan	8.00	10.00	20.00
Yoğurt (350 gram kutu)	5.50	7.50	11.00
Patates	5.00	5.00	10.00
Soğan	6.50	5.00	15.00
Beyaz sabun (ambalaj)	18.00	25.00	39.00
Makarna (500 gr.)	4.00	6.00	9.00
Tavuk (1 kg.)	36.00	45.00	85.00
Dana kıyma	46.00	85.00	140.00
Koyun kıyma	48.00	85.00	140.00
Dana biftek	60.00	90.00	150.00
Koyun kol	60.00	90.00	150.00
Tereyağı	64.00	120.00	175.00
Margarin (Yemeklik)	33.50	35.00	49.25
Sana (250 gr.)	4.00	4.25	7.00
Sucuk	82.50	130.00	200.00
Pastırma (Sırt)	160.00	200.00	450.00
Kırmızı mercimek	10.00	10.00	15.00
Yumurta	1.70	2.20	3.50
Süt (1/2 kg. kutu)	4.00	7.00	12.00
Tahin helvası	35.00	50.00	120.00
Diş macunu	11.00	18.75	27.75
Starking elma	7.25	15.00	25.00
Portakal	7.00	12.00	30.00
Mandalina	6.50	10.00	20.00
Muz	30.00	40.00	75.00
Pırasa	5.00	12.00	15.00
Limon	1.50	1.50	4.00
Maydanoz (Demet)	1.25	1.50	2.50
Yeşil salata	2.50	5.00	15.00

Malin cinsi	Resmi fiyatı	Karaborsa fiyatı
Margarin(250 Gr)...750 Kuruş ..900 Kuruş		
Likit Yağ(Kilo).....23.75 TL.....30.00 TL.		
Samsun10.00 TL.....25.00 TL.		
Maltepe10.00 TL.....20.00 TL.		
Ampül(100 Watt) ...20.50 TL.....28.00 TL.		
Kahve(Kilosu).....250.00 TL...500.00 TL.		
Tüpgaz72.00 TL.....90.00 TL.		
Gazyağı(Litre)5.00 TL.....10.00 TL.		
Mazot5.25 TL.....10.00 TL.		
Benzin(Litre)9.00 TL.....15.00 TL.		
Mark14.00 TL.....26.00 TL.		
Dolar.....25.50 TL.....55.00 TL.		

Şimdi sözüm ona kredi kurumları ile Ecevit hükümeti arasında bir çelişki ortaya çıktı. IMF derki "Siz yeterli önlemler almadınız. Bundan dolayı kredi vermiyeceğiz." Bu konu üzerine birtakım toplantılar yapıldı. İşte Amerika, B. Almanya, Fransa, İngiltere gibi "dost"larda karıştı. "Türkiyenin bu durumdan kurtulması gereği" üzerinde duruldu. Türkiye'ye emperyalist para babalarının temsilcileri geldi gittiler. Ecevit hükümetinin aldığı önlemleri yerinde izlediler. Şimdi Türkiye'ye "İvedi yardım" 545 milyon dolarlık kısmı için söz verildi. Alınan önlemler dahada artırılırsa yardımın öteki kısmıda gelecek. Alınan önlemler şu son dönemde açılan pakettir. Mart başında kabul edilen bütce dir.

Bütce bir bakıma ileriye dönük tebdirdir. Bu bütçede yeni vergi daireleri, yeni hapis-haneler, yeni yatırımlar, yeni soygunlar için ödenekler ayrıldı. Şimdi dilenilen bu kredi bu ödenekler içindir. Şimdi zamlar ve türk lirasının düşürülmesi acil tebdirdir.

Şimdi bütün bu tebdirler emperyalist sermayeyi özendirmek, onlara güven vermek için yapıldı. Daha fazla kredi için daha fazla yapılması gerekiyordu. Bu ekonomik tebdirler olarak sunulan zamlar Türkiye halkını yaşamaz duruma getirmektedir.

Bu dizginsiz soygun ancak sıkı yönetim şartlarında garantiye alınabilir. "Temel hak ve özgürlükler için" ilan edilen sıkıyönetim, ekonomik alandada böyle çalışıyor.

SIKIYÖNETİM ÇEŞİTLİ MİLLİYETLERDEN HALKIMIZA KARŞI BASKI VE ZULÜM UYGULUYOR:

Bilindiği gibi sıkıyönetimden önce halkımızın en önemli talepleri can güvenliği ve pa halılığın önlenmesiydi. Hakim sınıflar halkımızın bu taleplerini çok iyi bilmektedirler. Ayrıca halkımızın en önemli bir bölümü bu taleplerini çeşitli mücadelelerle dile getirmekteydi. Bu mücadele hertürlü demogojiye ("enkaz devraldık, tek başımıza iktidar değiliz, daha yeni hükümet olduk" ve çeşitlileri) rağmen yükselmeye yön tutmuştu. Artık demogojilerin pili bitmek üzere idi. Nitekim bu gün, dün Ecevit'i "umudumuz" olarak değerlendirenlerin önemli bir kısmı bu fikrinden vazgeçtiği ortadadır. Bu demogoji, suyunu çektiği ölçüde mücadele geliştirecektir. Üstelik halkımızın mücadelesini geliştirecek, ona olumlu yönde etki yapacak bir İran olayları gibi olaylarda vardı. Bütün bunlar Türk hakim sınıflarını ve onların para babalarını tekelci burjuvaları, düşündüren ürküten şeylerdir.

Oysa beri tarafta hakim sınıflar yaptıkları talanlarlada yetinmemektedirler. İçinde bulundukları ekonomik krizden henüz çıkmamışlardır. Bu ekonomik krizlerin reçetesini halkın sırtına yıkmak zorundadırlar. Şu andaki durumdan memnun olmayan halk acaba yeni zamlar karşısında nasıl zaptedilecektir. İşte hakim sınıfları sıkı yönetime iten gerçek sebep budur.

Başlangıçta iki ay olarak ilan ediled sıkı yönetimi şimdi tekrar yine uzatıldı. Bu sıkı yönetim dahada uzayacaktır. Taki hakim sınıflar içinde bulundukları ekonomik krizden kurtulalar, taki halkın mücadelesini bastırma na dek. Hakim sınıflar, halkın yükselen mücadelesini bastırmak için sıkıyönetim ilan etmişlerdir. Bugün sıkıyönetim bölgelerinde hertürlü dernek faaliyetleri ve ilerici basın yasaklanmıştır. Sıkıyönetime karşı gelmek, sıkıyönetimi eleştirmek suçtur. Toplantı ve yürüyüşler yasaktır. Yani bugün "temel hak ve özgürlükleri koruma" adına gelen sıkıyönetime göre;

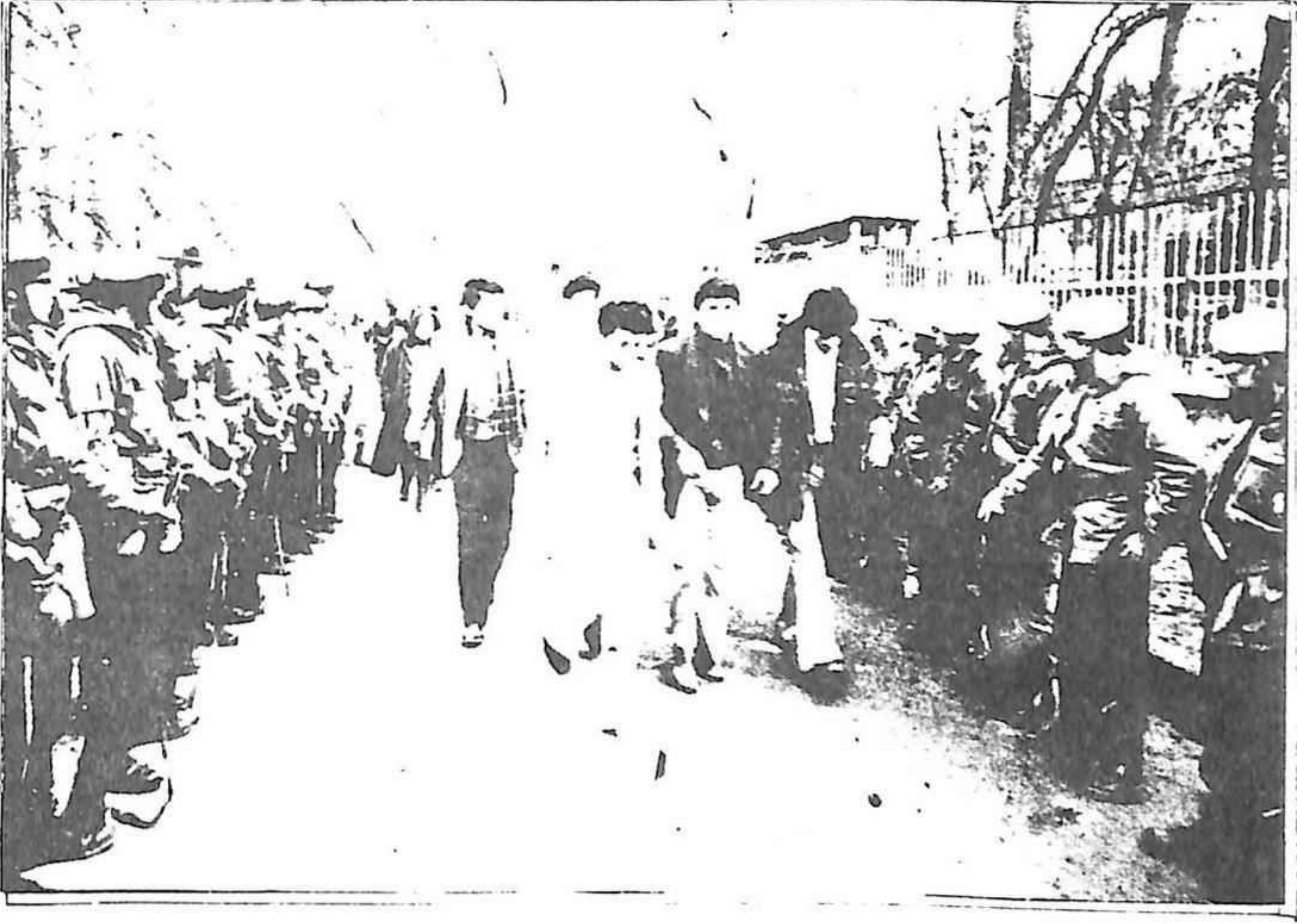
- Hayat pahalılığına karşı mücadele etmek temel hak ve özgürlüğe saldırıdır.
- Faşist katliamlara karşı mücadele temel hak ve özgürlüklere saldırıdır.
- Sıkıyönetimi eleştirmek bile halkımız için temel hak ve özgürlüklere saldırıdır.
- Halkımızın kendi can güvenliğini kendisinin sağlaması diğer bir deyimle canını koruması temel hak ve özgürlüklere saldırıdır.

Bu örnekleri çoğaltmak mümkündür.

Hakim sınıflar "temel hak ve özgürlüklerin korunması" adına ilan ettikleri bu sıkıyönetimle halkın tepkisini bastırarak, ekonomik krizden çıkmayı, mümkün olduğu kadar kanasız belesiz çıkmayı amaçlamaktadır.

Ama hakim sınıflar bu sıkıyönetimle sadece halkımızın üzerindeki sınıfsal baskı ile yetinmemektedirler. Diğer taraftan gelişen Kürt ulusunun mücadelesinide bastırmak istemektedirler. Bu amaçla milli baskıyı da artırmışlardır.

Bilindiği gibi Kürt ulusu zorla çeşitli devletler arasında parçalanmıştır. Bu gün İran da Kürt şehri olan Sönanda'daki ayaklanma, Suriye, Türkiye, ve Irak'ı bir araya getirmiştir. Şimdi onlar İrandaki Kürt milli hareketini kendi egemenlikleri altındaki

Kürt milletinede sıçraması halinde uygulayacakları ortak siyaseti tartışmaktadırlar.

Türkiyede sıkıyönetim bölgelerinin çoğunlukla Türkiye Kürdistanında bulunması yapılan tatbikatlar, Türk hakim sınıflarının Kürt ulusuna karşı aldıkları önlemleri sergilemektedir.

Sonuç olarak : Bugün ne kadar demogoji yapılırsa yapılsın Türk hakim sınıfları çeşitli milliyetlerden Türkiye halkını karşılarına almışlardır. Onlar Türkiye halkının Devrin mücadelesini hesaba katmakta, buna karşı hazırlanmaktadırlar.

Türkiye halkı ile hakim sınıflar arasındaki mücadelenin kızışacağı günler yakındır. Hiçbir demogoji bu mücadeleyi engelleyemeyecektir. Sıkı yönetime karşı yürütülen mücadele aynı zamanda devrim mücadelesi olacaktır.

. -KAHROLSUN KOMPRADOR PATRON AĞA DEVLETİ !

-MİT , MHP , KONTRGERİLLA GİBİ CİNAYET ŞEBEKELERİ KAPATILMALI , SIKIYÖNETİM KALDIRILMALIDIR ! !

**Ne 12 MART'lar
Ne de SIKIYÖNETİMLER**

**Türkiye Halkının Halk Demokrasisi ve
Bağımsızlık Mücadelesini Durduramaz !**

selam halkıma...
selam bir tüfek gibi patlayacak olana

Yaklaşıyordu baktıki dede emperyalist,
Dev adımlarla ereğine devrimci güçler
Yaklaşıyordu baktılarki yerli despotlar ve Amarikan uşakları
Kızıl ufuklardan gelip güneşe gidenler...
Zayıflamıştı çünkü birazcık
Halkımın sırtındaki asırlık keneler,
Ve emekçinin bitleri;
Dur demişti asalaklara
Güneşe gidenler..
Önce örgütlendi sonra saldırdı
Amerikan uşaklarıyla,uşakların itleri
Lordlar gibi yaşadılar sokakta devrimci öldürenler
Karınları doyar oldu coplarla körpecik kızların
ırzına geçen itlerin...
İşbirlikçilerin bu kallesçe tutumları
Daha bir kamçıladı devrimci güçlerin hırsını;
Yılmadı güneşe gidenler !!!
And içtiler ölenlerin ardından,
Söz verdiler genç kızlara intikam için.

12 MART MUHTIRASI
(12 Mart 1971)

1 - Parlamento ve hükümet süregelen tutum, görüş ve icraatı ile yurdumuzu anarşi, kardeş kavgası sosyal ve ekonomik huzursuzluklar içine sokmuş, Atatürk'ün bize hedef verdiği çağdaş uygarlık seviyesine ulaşmak ümidini kamuoyunda yitirmiş ve Anayasanın öngördüğü reformları tahakkuk ettirememiş olup, Türkiye Cumhuriyeti'nin geleceği ağır bir tehlike içine düşürülmüştür.

2- Türk milletinin ve sinesinden çıkan Silahlı Kuvvetlerinin, bu vahim ortam hakkında duyduğu üzüntü ve ümitsizliği giderecek çarelerin partiler üstü bir anlayışla meclislerimizce değerlendirilerek mevcut anarşik durumu giderecek ve Anayasanın öngördüğü reformları Atatürkçü bir görüşle ele alacak ve inkılap kanunlarını uygulayacak k u v v e t l i ve i n a n d ı r ı c ı bir hükümetin demokratik kurallar içinde teşkili zaruri görülmektedir.

3- Bu husus süratle tahakkuk ettirilmediği takdirde Türk Silahlı Kuvvetleri kanunların kendisine vermiş olduğu Türkiye Cumhuriyetini korumak ve kollamak görevini yerine getirerek idareyi doğrudan doğruya üzerine almağa kararlıdır.

Bilgilerinize....

Memduh TAĞMAÇ

Genel Kurmay Başkanı ve
Milli Güvenlik Kurulu Üyesi

Celal EYİCEOĞLU (Oramiral)

Deniz Kuvvetleri Komutanı ve
Milli Güvenlik Kurulu Üyesi

Faruk GÜRLER

Kara Kuvvetleri K. ve
Milli Güvenlik Kurulu Ü.

Muhsin BATUR (Orgeneral)

Hava Kuvvetleri K. ve
Milli Güvenlik Kurulu Ü.

(Cumhuriyet Gazetesi - 13 Mart 1971)

Türk Ordusunun en yüksek rütbeli dört komutanının imzaladığı ve yukarıda tamamını verdiğimiz bu muhtıra 12 Mart 1971 günü, saat 13.00 haberlerinde TRT spikerinin titrek sesiyle okundu. Muhtırayı dinleyenlerin içinde sevenler vardı. Bu kafalar, 27 Mayıs 1960 darbesini değerlendirdikleri gibi, 12 Mart muhtırasını da "Kahraman Ordumuzun" "Demokrasiyi" kurtarmak için verdiğini sandılar. 12 Mart muhtırası, TÖS, TMGT, ÜNAS, Türk Hukuk Kurumu Devrimci Avukat Derneği ve Dev-Genç tarafından hemen desteklendi. Daha sonra Milli Birlik Grubu, Türk-İş ve DİŞK'te bu muhtırayı desteklediklerini açıkladılar...

Yurdumuz, "Kurtuluş Savaşından", Avrupanın çeşitli emperyalist güçlerinin yarı sömürgesi olarak çıktı. Kemalist Diktatörlük, sonra da İnönü Hükümeti halkımıza yıllar yılı kan kusturdu.

Tek partili dönemne, CHP içinde her patentten komprador burjuvazi ve toprak ağalarının temsilcileri yer alıyordu. Padişah, din adamları, ulema takımının temsilcileri olan Menderes'ler, Bayar'lar CHP içinde idiler. Fakat parti içinde esas olarak Avrupa'cı kanadın borusu ötmekte idi.

ABD emperyalistleri özellikle 2.Dünya Savaşından sonra güçlendiler. Onlar yalnız Türkiye'de değil, daha bir dizi sömürge, yarı-sömürge devlette haki-miyetlerini kuruyorlardı. Bunu ABD Dışişleri Bakanlığı Siyasi İşler Müsteşarı Eugene V.Rostow, bir radyo konuşmasında şöyle belirtiyordu:

"TÜM SAVAŞ SONRASI TARİHİ, BİR ÇOK YÖNDEN İNGİLTERE'NİN,FRANSA'NIN (ALMANYA'NIN -bizim ekimiz) HOLLANDA'NIN VE BELÇİKA'NIN ELLERİNDE TUTTUKLARI GÜVENLİK MEVZİLERİNİ AMERİKALI'LARA TERK ETMELERİ SÜRECİ OLMUŞTUR. "

(Emperyalizm Çağı, Harry Magdorf - Doğan Şafak - Sayfa 58)

1946 yılına yakın, ABD emperyalistlerinin "eşantiyonlarla" güçlendirdiği Menderesler, Bayarlar CHP içinde, halkın da CHP'ye olan nefretine dayanarak bayrak açtılar. ABD emperyalistleri "eşantiyonlar" konusunda tavırlarını şöyle alıyordu:

"EĞER, EKONOMİK SIZMA, SİYASAL BASKILARLA SAĞLANAMAZ İSE; BİRAZ DEĞİŞİK KOŞULLAR ALTINDA, YETKİLİLERİ RÜŞVETLE SATIN ALINMASI YA DA BANKALAR VEYA DEVLET KURUMLARI TARAFINDAN BORÇ VERİLMESİ DAHA UYGUNDUR."

(CIA, Kontr-Gerilla ve Türkiye, M.Emin Değer, Ağustos 1977, sf.92)

1946'da çok partili döneme geçildi ve "Demokrat Partisi" kuruldu. Hemen ardından hakim sınıflar, ABD emperyalistleri ile;

"22 MAYIS 1947 YILINDA KONGRE YASASI, SONRA DA 12 TEMMUZ 1947'DE-TÜRKİYE'YE YAPILACAK YARDIM HAKKINDA ANLEŞMAYI İMZALADILAR."

(CIA, K-G ve TR, M.E.Değer, Ağustos 1977, Sayfa 84)

Bu "yardım hakkında anlaşma" ABD emperyalistleri için önemliydi. Çünkü:

"TÜRKİYE MADENİ MAYNAKLARI YÖNÜNDEN ZENGİNDİR, BUNLARDAN HİÇ DEĞİLSE (altını biz çizdik) 'KROM' ABD'NİN STRATEJİK AMACI İÇİN HAYATİ ÖNEME HAİZDİR."

"TÜRKİYE'NİN STRATEJİK KONUMU ÇOK ÖNEMLİDİR. ORTA DOĞU DENGESİ, TÜRKİYE'SİZ SAĞLANAMAZ. İKİNCİ PAYLAŞIM SAVAŞINA KADAR, TÜRKİYE DIŞINDAKİ TÜM ORTA DOĞU ÜLKELERİ İNGİZ VE FRANSIZ SÖMÜRGESİDİR. BU SÖMÜRGELERDE, İKİNCİ PAYLAŞIM SAVAŞININ GALİP, FAKAT, HER YÖNDEN BİTİK İNGİLTERE VE FRANSA'NIN YERİNİ ORTA DOĞU'DA ABD ALMALIDIR. TÜRKİYE BUNUN İÇİNDE ÖNEMLİDİR."

(CIA, K-G ve TR, M.E.Değer, Ağustos 1977, Sayfa 84-85)

ABD emperyalizminin Türkiye üzerindeki etkenliğini sağlamaya yönelik olan bu 1947 anlaşması, Truman Doktrini gereğince, "Türkiye'nin ulusal bütünlüğünü korumaya ve özgür ulus olarak varlığını sürdürmeye yardım" amacını taşıyordu.

Ne yapılmalıydı bu anlaşma gereğince? Türkiye NATO'ya üye! Çünkü ABD Başkanı Truman 1949 da şöyle der:

"YABANCI DEVLETLERE YAPILACAK YARDIMLAR, ONLARIN İKTİSADİ VE SİYASAL GÜVENLİKLERİNİ SAĞLAMAKLA BERABER, ASLINDA (a.b.ç.) AMERİKA'NIN GÜVENLİĞİ UĞRUNA YAPILMIŞ YARDIMLAR OLARAK DÜŞÜNÜLMEKTEDİR. AMERİKA'NIN, BU GÜVENLİĞİN ARTTIRILMASI İÇİN YABANCI DEVLETLERİN ASKERİ GÜÇLERİNİ ARTTIRMAK YÖNÜNDEN ÇABA GÖSTERMELERİNİ İSTEMEMİZ GEREKLİDİR. "

(CIA, K-G ve TR, M.E.Değer, Ağustos 1977, Sayfa 75-76)

1950 seçimlerinde "her mahallede bir milyoner yaratma" ve yurdumuzu "küçük Amerika" yapma hayallerinde olan Menderes ve Demokrat Partisi iktidar oldular. Bu yıllar, işçi sınıfımızın toplu sözleşme ve grev haklarını alamadığı, emperyalizme bağımlı olmanın verdiği uyusukluk, hakim sınıfların her dediğine inanış, milliyetçilik, ABD'nin en büyük "dost" olarak bilindiği yıllardı. Menderes ve Şürekası 1947 anlaşması gereğince "AMERİKAN İDEOLOJİSİNİ YAYMA ZORUNDADIR."

12 TEMMUZ 1947 ANLAŞMASI GEREĞİNCE, MADDE 3/2:

TÜRKİYE HÜKÜMETİ BU YARDIMIN AMACI- KAYNAĞI, NİTELİĞİ, GENİŞLİĞİ VE NİCELİĞİ HAKKINDA TÜRKİYE'DE TAM VE DEVAMLI YAYIN YAPACAKTIR."

(CIA, K-G ve TR, M.E.Değer, Ağustos 1977 Sayfa 92)

Evet, süttozları, balık yağları, teknisyenleri,, üsleri, yedek parçası çoğu zaman bulunamayan Chevrolet'leri, -çatal, kaşığından asker palaskasına kadar 'Made in USA' damgalı ABD emperyalizmi ve yurdumuzdaki uşaklarının, e n g e l s i z cirit atabildikleri kara, kapkara yıllar.

"Türkiye'nin ulusal bütünlüğünü korumaya ve özgür ulus olarak varlığını sürdürmeye yardım" ;

" 1951-1960 YILLARI ARASINDA-YABANCI SERMAYE OLARAK- 103 Milyon DOLARA ULAŞTI. VE BU SERMAYENİN 1957'DE KÂR ORANI % 185'DİR."

(File on Turkey, Demokratıc Resistance of Turkey, Ağustos 1972,sf.18)

Ekonomik çıkmaz, halkımızı etkiliyor, yer yer başkaldırmalar, öğrencilerin protesto gösterileri genişliyordu. CHP döneminde, -düzen eleştiricisi,- olduklarından zindana tıkılan yazarlar, Menderes tarafından da aynı akibete uğratılıyordu. Nice ilerici yazarın o dönem eserleri, jandarma ve polis korkusunu, hapse tıkilma endişesini ve mapushane izlenimlerini içermektedir. Hakim sınıfların Amerikancı kanadı, halkın nüve halinde de olsa gelişen mücadelesini; 1967 yılında Mc Namaranın da açıkça söyleyeceği gibi bastırmaya çalışmıştır.

" YARDIMIN AMACI, GEREKLİ OLDUĞU YERLERDE, POLİS VE DİĞER GÜVENLİK KUVVETLERİYLE BİRLİKTE İHTİYAÇ DUYULAN İÇ GÜVENLİĞİ SAĞLAYACAK YETENEKTE, YERLİ ASKERİ VE 'YARI ASKERİ GÜÇLERİN' (ki bunlar sonradan Türkeş'in faşist "bozkurtlarını" teşkil edeceklerdir. -bizim notumuz-) YETİŞTİRİLMESİNE YARDIMCI OLMAKTIR. "

İç güvenlik böylelikle sağlanmaya çalışılmıştır !

Halkın bu mücadelesini, "demokrasi meleği" kesilen, 1950 yılından 1960'a kadar "muhalefet lideri" ünvanını alan İnönü kendi lehine kullanmasını bilmiştir. O, halkın DP'ye olan nefretini ustaca kullandı. Ordu içinde, CHP'li generalleri ve Amerikancı kanadın bir kesimini oluşturan meşhur 14'leri de (ki bunların içinde faşist Türkeş'de bulunuyordu) 27 Mayıs 1960 darbesi için kullandı. Hakim sınıfların Amerikancı kanadının artık iş göremez durumda oluşu, Avrupacı kanadın bu askeri darbeyi rahatça, kansız gerçekleştirilebilmesini beraberinde getirdi. İnönü ve adamları darbeden hemen sonra 14'leri tasviye etti, onları yurtdışına sürdü. Tek başına iktidar olabilmek hırsı ile yanıp tutuşan bu Avrupacı klik, aylar süren ve radyonun tek programı "bebek davaları", "köpek davaları" ile günlerini geçirdi. Bu davaların sonunda Menderes ve sadık iki arkadaşı asıldılar.

0 günlerin Türkiye ekonomisine bir göz atalım:

" DIŞ TİCARET AÇIĞI 147,4 Milyon DOLAR."

" DIŞ BORÇLAR 756 Milyon DOLAR."

" 1961'DE YABANCI YATIRIMLAR 147 Milyon DOLAR."

" 1960 TEMMUZ AYINDA ABD İLE 1 Milyar TL'LİK ANLAŞMA YAPILDI."

" 15 EYLÜL 1960 TARİHİNDE MBK DÜNYA BANKASI İLE EREĞLİ DEMİR ÇELİK'İN KURULUŞUNA GEREKLİ OLAN-YABANCI SERMAYESİNİN-KATILMASI İÇİN ANLAŞMA İMZALANDI. (abç)"

"1961 OCAK AYINDA B.ALMANIA'DAN 100 Milyon DM BORÇ ALINDI."

(File on Turkey, D.R.O.T. Ağustos 1972, Sayfa 22-23)

İşte, Türk hakim sınıflarının açık yüzü. Bu borçlardır halka kan kusturan ve bu borçlardır yine her yeni doğan çocuğun boynuna miras bırakılan. Artık yurdumuzda yalnız yeni doğan çocuklar borçlu doğmuyor, yeni doğanların doğacak çocuklarında şimdiden borçlanıyor..

0 yıllarda 'ilericilerinde' desteğini alan 1961 Anayasası hazırlandı.

Bütün bunlar, "demokrasinin kurtarıldığı", "ülkemizi satanların cezalandırıldığı" gibi kelepirci demagojilerle halkımıza yutturulmaya çalışıldı. Oysa İnönü B.Almanya'dan 100 Milyon DM borç para alıyordu. Avrupacı komisyoncular, halkın gelişen mücadelesini böylelikle bir müddet durdurabildiler.

Dünyanın akışını belirleyen; sömürülen ve ezilenlerle, sömüren ve ezenlerin birbirleriyle olan mücadelesi durmadı !

1961 anayasasında, kendi çıkarlarına ters düşen, sığ demokratik hakları, gözden kaçırarak hakim sınıflar, kendi kuyularını kazdıklarını geç farkettiler. Az sayıda da olsa Türkçe'ye çevrilen devrimci eserler, aydınlar tarafından okunuyor, halkın bir kesiminde devrimci yönde bir sıçramaya neden oluyordu.

1960'ların ilk yarısında tecrit olan Avrupa emperyalistlerinin yurdumuz temsilcileri, -meşhur koalisyonlar döneminden sonra-1965 seçimlerinde; 1961'de elbise değiştirmiş olan ABD emperyalistlerinin temsilcilerine, Kırat amblemleri, yeni "Adalet" Partisine bıraktılar. AP'nin başı yaşlı olduğundan fazla yaşamadı, yerini Süleyman Demirel'e bıraktı. Özellikle Hürriyet gazetesinin günlerce propagandasını yaptığı "köylü çocuğu" "çoban sülü" başbakan; AP iktidar oldu. Bu arada Demirel'in bir ABD yetkilisi tarafından tavsiye edildiğini, önceden ne AP üyesi, ne de siyasetle alakası olmayan bir "Vatandaş" olduğunu belirtmek isteriz.

Demirel ve Partisi halkımıza, hergün artan hayat pahalılığını, ücretlerin dondurulmasını, tarım ürünleri taban fiyatlarının düşürülmesini, vergilerin artmasını getirdi.

'1961 Anayasasının' sığ demokratik bazı maddeleri, halkımızın bir kesiminde bilinç sıçramasına yol açtığı ortadadır. Bundan sonradır ki, Fikir klüpleri, dernekler, sendikalar kuruluyor, halkımız, sosyal ve ekonomik talepleri doğrultusunda mücadele yürütüyordu. AP'nin getirdiği kötü hayat şartları grevler fabrika işgalleri, yürüyüşlerle protesto ediliyordu. Topraksız köylüler, topraklarını zorla gaspetmiş olan toprak ağalarına karşı mücadele ediyor, köylüler kitleler halinde toprak işgallerine girişiyorlardı. Üniversite ve yüksek okul gençliği 1968 yılında "Demokratik Üniversite" şiarı ile etkin mücadelesine başladı. Bu, boykotlar ve üniversite işgalleri ile doruk noktasına ulaşan mücadele, diğer halk kesimlerinin de katıldığı "Milli Petrol, NATO'ya Hayır", "6.FİLO Defol" kampanyaları onbinlerin desteğini alıyordu. Emperyalist uşakları teşhir oluyordu. Bu gösterilerin en büyüğü 'Kanlı Pazar' olarak bilinen İstanbul Dolmabahçe'de NATO'ya hayır 16 Şubat 1969 gösterisiydi. Bu gösteriye 50.000 kişi katıldı. Ancak CIA marifetlerinden birini burada sahneliyecekti. Gösteri ilere bir yanda Polis, diğer yanda ise, bu eylemin olacağı yerin çevre camiihlerinde toparlanan, beyinleri "Komünist öldürme sevaptır" şeklinde yıkanan gerici güruh saldırıyordu. Bu olayda iki işçi ve bir mühendis öldürüldü, 400 kişi yaralandı. Suçlular, -sonraları diğer olaylarda da hep böyle olacak- bulunamıyordu !!

Mc Namara'nın 1967'de sözünü ettiği -yerli yarı askeri güçler- 16 Şubat 1969 Pazarını kana boyuyorlardı. Mc Namara şöyle devam ediyor:

"DIŞ YARDIMLARI (abç) ELEŞTİREN HERKESİN KARŞISINDA BREZİLYA SİLAHLI KUVVETLERİNİN GOLANT HÜKÜMETİNİ DEVİRDİĞİ VE BU GÜÇLERİN DEMOKRASİ İLKELERİ VE ABD TARAFTARI OLMA YÖNÜNE KOŞULLANDIRILMASINDA ABD ASKERİ YARDIMININ TEMEL ÖĞE OLDUĞU GERÇEĞİ DİKİLMEKTEDİR. BU SUBAYLARDAN BİR ÇOĞU, ABD PROGRAMI ÇERÇEVESİNDE BİRLEŞİK DEVLETLERDE EĞİTİLMİŞLERDİR." (CIA,K-G ve TR, M.E.Değer, Ağustos 1977, Sayfa 95,dipnot 26)

Demirel'ler, Erbakan'lar, Türkeş'ler, somut olarak ABD emperyalistlerinin sahneledikleri bu oyunda, rollerini almış ve diğer ordu mensuplarının da başarılı figuranlıkları 12 Mart'ın ilk perdelerini sahnelemişti.

6.. Filo'ya karşı tepkilerin yoğunlaştığı dönemde; ilk "komando" kampları da kuruluyordu. " CKMP Genel başkanı Türkeş" basına verdiği bir demeçte:

KOMÜNİSTLER MEMLEKETİ SAHİPSİZ SANIP SOKAK HAKİMİYETİ KURAMAZLAR..ONLARIN ANLAYACAĞI DİLDEN KONUŞACAK MEMLEKETÇİ, MİLLİYETÇİ ÇOCUKLAR VARDIR. BUNUN İÇİN GENÇLERİMİZİ MÜCADELECİ OLARAK YETİŞTİRİYORUZ." diyordu (19 Ağustos 1968 tarihli gazetelerden)

Türkeş'in bu "milliyetçi gençleri", polisle, jandarmayla elele 1968-1971 yılları arasında 230 olay çıkarttılar. Bu olaylarda 23 öğrenci, 14 işçi ve sendikacı, 8 köylü, 1 öğretmen ve 3 TİP üyesi öldürüldü. Yüzlerce insan yaralandı. Bu ölüm ve yaralama olaylarının failleri hiç bir zaman bulunamadı (!). Faşistlerin saldırdığı kişileri, polis, kendilerine karşı gelindiği sebebiyle tutukluyor, bu insanlar karakollarda işkenceye tabi tutuluyordu.. Toprak işgalleri bahane edilerek,, özellikle Kürt ulusuna jandarma kuvvetleri tarafından milli zulüm uygulanıyordu. Yoksul Kürt köylüleri, köy meydanlarında çırılçıplak soyulup, meydan ayağına çekiliyor, "silah arama," "anarşist saklama" bahaneleriyle, bu emekçilerin evleri başlarını geçiriliyordu. Fakat mücadele devam ediyor, doğu illerinde yapılan miting ve yürüyüşlere onbinlerce yoksul köylü katılıyordu.

Fabrikalarda işçilerimiz direniyor, grev dalgası her yanı sarıyordu. İşçi sınıfımız eskiye göre güçlenmişti.

"ENDÜSTRİDE ÇALIŞANLARIN ORANI %11 i , KENTLEŞME %36 yı SİGORTALI İŞÇİ SAYISIDA 2 MİLYONU, SENDİKALI İŞÇİ SAYISI İSE 1 MİLYONU AŞMIŞTI."
(Dünyamızda Ask.Yönet.Sorunu, O.Ulagay, 10.12.1978 Cumhuriyet)

Demirel hükümeti, CIA'nın örgütlediği TÜRK-İŞ'e sendikalar kanununda değişiklik yapmayı öne sürdü. Bu kanun, sendika kurma ve sendikalara üyeliği yasaklamayı amaçlıyordu. Tabanı yüzbinlerce devrimci işçiden oluşan DİSK önderliğinde başlayan, sendika ağalarının ise sadece sendikal, ekonomist talepler sınırları içinde tutmak istedikleri eylemler, 15-16 Haziran günleri baskı ve sömürüye karşı mücadelenin doruk noktası oldu. İşçiler kendi siyasi şiarları ile onbinler halinde İstanbul'un her yakasından sel gibi geliyorlardı. "Kahrolsun emperyalizm", "Bağımsız Türkiye", "Demirel İstifa" gibi şiarlar, bu eylemin bilinç düzeyini göstermektedir.

15-16 Haziran Şanlı İşçi Direnişi, Türkiye hakim sınıflarını titretti. İşçilerin tek seş, tek yumruk olan bu gücünden gözleri korktu. "Aç insan birleşiyor, ekmeklerini açla kendileri yoğuruyordu". 15-16 Haziran olaylarında polis, jandarma ve ordunun gerçek niteliği açıkça ortaya serilmişti. Yiğit işçilerimiz karşı devrimin bu güçlerine karşı yiğitçe direndiler. İki şehit verdik, yüzlerce yaralı. 150 işçi ve 50 öğrenci tutuklandı. Hemen ardından İstanbul'da 3 aylık sıkıyönetim ilan edildi.

Yurdumuzda devrimci fikirler yayılıyor, yüzlerce devrimci eser Türkçe'ye çevrilip, kitleler tarafından okunuyordu. Teori-Pratiğe uygulanıyordu.

"1970'DE IMF'İNDE DEVREYE GİRMESİYLE % 60'LIK BİR DEVALÜASYON ZORUNLU HALE GELMİŞ, FİAT ARTIŞLARI HIZLANIRKEN VERGİ REFORMU YÖNÜNDEKİ HAZIRLIKLAR SERMAYE (emperyalist damgalı-bizim notumuz) SINIFLARI İÇİNDEKİ ÇATLAKLARI DERİNLEŞTİRMİŞ, AP'DE BÖLÜNMEYE YOL AÇMIŞTIR."
(Dünyamızda ask.yönet.Sorunu, O.Ulagay, 10.12.1978 Cumhuriyet)

Doğal olarak bu % 60'lık devalüasyonu zamlar, zamlarında, zamlardan canı yanmış işçilerin, emekçilerin mücadelesi izledi.

Adana'da iki büyük fabrika, işçiler tarafından işgal edildi. İşgal polis ve ordu birlikleri tarafından kanla boğuldu. Yurdumuzun dört bir yanında dayanışma grev ve işgalleri sürdü. Yalnız Haziran 1970 ve Şubat 1971 tarihleri arasında 130 fabrikada grev ve işgaller sürdü. AEG, Fiat, BP,Grundig, Petrix Uniroyal,Migros, Goodyear gibi adı da, germayesi gibi emperyalistlerin Türkiye acentaları, grev ve işgallerin sürdürüldüğü yerlerdendir.

Çilekeş köylülerimizin toprak işgalleri sürüyor, ağaların ellerindeki topraklarına el konuyordu. Nallıdere'nin topraksız köylüleri 19.3.1970 günü ağanın gaspettiği 1500 dönümlük araziye, ikiztepe köylüleri 19.3.1970'de Cuma Yenigün adlı ağanın gaspettiği köyü, İzmir yakınlarında gaspettiği topraklarını, Adana Hacımümin köylüleri ağanın 300 dönümlük arazisini işgal ettiler. Mardin,Araban'da topraksız köylüler, ağanın topraklarına el koydular. Ağanın silahlı "fedayileri" ile ordunun, işgali kaldırmak için ortaklaşa yaptıkları

saldırıda 4 köylü öldürüldü.

1969,-70,71 yılları, Demirel hükümetinin terörüne rağmen, Türkiye gençliğinin de durmak yorulmak yılmayan mücadeleleri ile doludur. Onlar faşist sürülere karşı Hacettepe ve ODTÜ direnişlerinde, köylülerimizle toprak işgallerinde, işçilerimizle grev ve miting, yürüyüşlerde omuz omuza mücadele verdiler.

Demirel, artık hükümeti yönetemez hale gelmiştir. Emperyalistler, özellikle de ABD emperyalizmi kendine başka adam, başka yol aramaktadır, yurdumuzda..

"...ABD TÜRKİYE'de HAŞHAŞ EKİMİNİ YASAKLAYACAK, DIŞ POLİTİKADA SÖZÜNDEN DIŞARI ÇIKMAYACAK VE ANTI-EMPERYALİST AKIMLARA "HADLERİNİ BİLDİRECEK" BİR HÜKÜMET İSTİYOR, BU ROLÜ DEMİREL'DEN DAHA İYİ BAŞARACAK BİR SEÇENEK ARIYORDU. "

(Dünya. Ask.Yönet.Sorunu, O.Ulagay, 10.12.1978, Cumhuriyet)

12 Mart 1971 günü, saat 13.00 haberlerinde TRT spikeri titrek sesiyle, Türk ordusunun en yüksek rütbeli dört komutanının imzaladığı Muhtırayı okudu. Aynı gün demirel hükümeti istifasını verdi. Muhtıranın Demirel'e karşı verildiğini sanarak, muhtırayı bir dizi ilerici ve ilerici olma iddiasında olan teşkilat destekledi. Ancak bunlar 12 Mart'ın gerçek niteliğini, darbeyi kendileri de yediklerinde anladılar.

-ABD'nin yurdumuzdaki 101 üssü ve

"ABD İLE 3'Ü 1950'DEN ÖNCE, 31'İ 1950-60 ARASINDA VE 20'si İSE 1960-65 ARASINDA OLMAK ÜZERE 54 İKİLİ ANLAŞMA"

(ABÖK Haber Bülteni 1.3.1976, Sayı 5, Sayfa 3)

hakkında fikir belirtmek suç haline geldi.

- Ordu içinde ilerici subaylar, doğum yerleri Türkiye Kürdistan'ı olan askeri öğrenciler ordudan, okullardan atıldılar, istifaya zorlandılar.

- Tüm ilerici, devrimci teşkilatlara kilit vuruldu.

- TİP kapatılıp, üyeleri tutuklanıp, sıkıyönetim mahkemelerinde 15 yıla mahkum oldular.

- Üniversitede profesörler, orta ve ilk öğretimde öğretmenler arasında "eleme" yapılmış, kadrolar silme faşistlerle doldurulmuştur.

-DİSK kapatıldı. Tüm grevler yasaklandı. Grevler, polis ve ordu birlikleri tarafından kana boyandı.

- Patronlar işçilerin grevlerine, 1971'de 2064, 1972'de 2782 işyerinde Lokavt uyguladı.

- Kürt ulusu üstündeki Milli Zulüm daha da yoğunlaştı. Her köye jandarma karakolu kuruldu. "Anarşist"arama bahanesiyle, Kürt köyleri bombalandı.

- Faşist terör Türkiye Halkının menfaatlerinden yana olan herkesi hedefliyordu. Tutuklanan ilerici, devrimci insanların sayısı 30.000'e ulaştı.

- Açık faşist diktatörlüğe karşı olan her başkaldırı, kana boğulmak istendi. Yapılan seri operasyonlarda devrimciler hunharca katledildiler.

- Devrimci önderler idam edildiler, işkencehanelerde CIA'nın geliştirdiği en adi işkence metodlarıyla katledildiler.

- Devrimci eserleri Türkçe'ye tercüme eden çevirmenlerden kitap başına 7-8 yıl hapse tıkılanlar oldu.

140 kitap yasaklandı, toplanan "yasak" yayınlar yakıldı. İlerici kitapları evlerinde bulunduranlar bile tutuklandı.

- Sıkıyönetim mahkemelerinde, kalemler kırıldı, müebbet hapis cezaları verildi.

-- Komprador burjuvazi ve toprak ağası sınıfları, o dönem başbakanı faşist Erim'in lüks olarak nitelendirdiği 1961 Anayasasının, sığda olsa üçbeş demokratik hakkı içeren bu maddeleri gaspederek, bu maddeleri iki kez değiştirdiler.

12 Mart'ın yetkililerinin koruyucu kanatları altında faşist Türkeş'in "bozkurtları" rahatça örgütlenme fırsatını buldular. Öyle ya, bu itler, Demirel'in lafıyla "bunlar milliyetçi gençlerdir" ve emniyet kuvvetlerine yardımcı olmaktadır idiler.

Faşist terör eserken, "milliyetçi" olan bu eli kanlı faşistler rahatça örgütlenirken; Sinan'lar, Cevahir'ler, Ulaş'lar, Deniz'ler, Ali Haydar'lar, Kaypakaya'lar yiğitçe can veriyorlardı.

Onlar, ezilen, sömürülen bir halkın, mücadele bayrağına, döktükleri kanla, kızıl rengini verdiler..

Onlar öldüler, FAKAT bugün, tutuşturdukları devrim ateşi daha g ü r yanmaktadır...

İşçi sınıfımız, yiğit halkımız, 12 Mart katliamcılarından, Faik Türün, Semih Sancar, Cemal Süer, İrfan Özaydınlı, Vehbi Elgin, Vecihi Akın, Suat Aktolga, Şükrü Olcay gibi sıkıyönetim komutanlarını, Ali Elverdi, Yaşar Değerli gibi yargıçları, savcılarını, Uğur Gür, Mete Altan gibi polis şeflerini unutmadı. HELKİMİZ KESİNLİKLE HESAP SORACAKTIR.

Katliamcılar ya halkımıza hesap vereceklerdir, yada Hitler faşisti gibi intihar edeceklerdir !

12 Mart 1971'den bu yana 8 yıl geçti.

12 Mart'ın getirdiklerinden fazla bir değişiklik olmayan sekiz uzun yıl.

12 Mart 1979'da yine sıkıyönetim var yurdumuzda. İki-üç ay için getirildiği "söylenen" sıkıyönetim, "temel hak ve özgürlüklerin", "özgürlükçü demokrasinin" korunması uğruna getirildi idi. Gene aynı sebeplerden ötürü, iki-üç ay daha uzatıldı bu sıkıyönetim.

"Özgürlükçü demokrasinin" icraatçısı Ecevit'in seçim öncesi vaadlerinin hiç birisini yerine getirmediğini izlemekteyiz.

13 aylık 'icraatinde' siyasi nedenlerden 1200 kişi öldürüldü. ANARŞİYİ ÖNLEYECEĞİNİ SÖYLÜYORDU ! 15 Milyar Dolar emperyalistlere borcumuz var. Bu borcun neden olduğu buhran, Ecevit'in Avrupa'dan alacağını umduğu "yardımlarla" düzeltilecekmiş. EMPERYALİZME KARŞI OLDUĞUNU SÖYLÜYORDU ! MHP'li faşistler, hergün bir devrimciyi, ilericiyi katlediyor, bombalı, silahlı saldırılarda bulunuyorlar. MİT ile gayet iyi bir işbirliği içinde kitle katliamlarına girişiyorlar. K.Maraş'ta suçları başka mezhep mensubu olmak, ilerici, devrimci ve hatta CHP'li olmak olan savunmasız halkımız katledilirken, CHP hükümeti emrinde olan polis ve ordu kuvvetleri seyirci kaldılar. Aynı günlerde Ankara CHP kadınlar kolu, içkili, sazlı sözlü, göbek dansözlü eğlence tertipliyordu. ECEVİT, MİT'İ KONTR-GERİLLA'YI KAPATACAĞINI, MHP'Lİ KATİLLERDEN HESAP SORACAĞINI SÖYLÜYORDU. Ecevit sıkıyönetimi "temel hak ve özgürlüklerin" korunması uğruna getirildiğini söylemekte. 12 MART'YI MUHTIRAYA KARŞI OLDUĞUNU SÖYLÜYORDU.

Ancak bu Bay'ın, 13 aylık icraatında, söyledikleriyle, yaptıklarının biribirini tutmadığını gördük. Bu Bay daha hala kendisinde bir dizi demogoji yapabilme cesaretini görmekte. Halkımızın durmayan, durmayacak olan mücadelesini bastırabilmenin hesaplarını yapmakta.

Sıkıyönetim ilanından hemen sonra demokratik kuruluşlar kapatıldı. Devrimci yayın organları yasaklandı. Bunları evinde, üstünde bulunduranlar zindanlara tıkmakta. Can güvenliği yok, işkence gündemde. Şimdiye kadar 4400 kişi tutuklandı ve sıkıyönetim mahkemelerinde yargılanmakta.

Bütün bunlara rağmen, halkımızı aldatabilme gayretiyle, hala "özgürlükçü demokrasiden" dem vuran Ecevit ve hükümeti..

Hayır ! Sayın Ecevit, siz halkımızı daha fazla aldatamıyacaksınız. Size bu konuda bir dizi devrimci, sosyalist maskeli halk düşmanı da yardım etseler boşuna. Halk saflarında olmalarına rağmen, sizi reformist, -faşizmin koltuk değneği- gibi ne idüğü belirsiz laflarla iltifatlara boğan sahtekârların da çabası boşuna. Siz, Türkiye'ye girişini yasaklattığınız ATİF'in yayın organı MÜCADELE'nin gerekçeleriyle tespit ettiği gibi, komprador burjuvazi ve toprak ağalarının Avrupacı kanadının temsilcisisiniz.

Siz, halkımızın mücadelesini boğmak için Amerikancı kanadın her renginden adamla anlaşılabiliyorsunuz. Siz 7 Mayıs 1977 günü İzmir'de kesinlikle AP ile koalisyonu gitmeyeceğinizi, asla böyle birşeyi düşünmeyeceğinizi söylüyordunuz halkımıza, FAKAT 9 Temmuz 1977 günü "ülkenin olağanüstü koşullar içinde bulunduğunu, bu sebepten, CHP-AP koalisyonu kurulabilir" diyerek beyanetlerde bulundunuz.. Demogojileriniz, yalanlarınız, bu konuda acemi olanlarınıkine benziyor. Çünkü bunları siz değil, efendileriniz söyletiyor, onlar dikte ettiriyor sizlere nasıl hareket etmeniz gerektiğini.

Sayın!Demirel'ler, Türkeş'ler, Ecevit'ler, Türkiye hakim sınıfları, uşaklığınızı yaptığınız emperyalistlerin Türkiye'deki zinciri mutlaka kırılacaktır.

Çeşitli milliyetlerden Türkiye halkı 12 MART'sız, katliamsız, işkencesiz, BAĞIMSIZ ve HALK DEMOKRASİSİ'nin olduğu bir Türkiye istiyor ve bu amacına ulaşmak için mücadele veriyor.

- NE 12 MART'LAR, NE DE SIKİYÖNETİMLER, TÜRKİYE HALKININ HALK DEMOKRASİSİ VE BAĞIMSIZLIK MÜCADELESİNİ DURDURAMAZ !

"Kim mi kurtaracak seni, aç insan?

Bize gel 'ekmek istiyorsan,

bize gel, kıvrananlara aklıktan.

Biz gösterelim sana yolu:

Biz açlar vereceğiz sana ekmeği !

Ya hep beraber ya da hiç birimiz!

Kurtulmak yok tek başına

yumruktan ve zincirden.

Ya hep beraber ya da hiç birimiz."

BERTOLT BRECHT

**KADINLAR OLMADAN DEVRİM OLMAZ
DEVİRİM OLMADAN KADINLAR KURTULMAZ !**

**“Uyuşukça durma öyle
Bu dava yürümez böyle
Feryad etme, isyan eyle
Kurtuluşun devrimledir,,**

G İ R İ Ş

Bugünkü toplumda "kadın özgürlüğü", "Kadın-erkek eşitliği", "Kadın hakları", "kadınların kurtuluşu" üzerine geniş çapta tartışmalar yapılır, çeşitli kadın hareketlerinden bahsedilir. Açık olan "kadınların kurtuluşu" sorunun başlı başına bir sorun olduğudur. Bu soruna ciddi olarak eğilinmeli ve bu sorunun gerçekte ne olduğu, onu yaratacak nedenler araştırılmalıdır.

"Kurtuluş" sözcüğü yabancıysa olmadığı bir sözcüktür. İnsanlık tarihine şöyle bir baktığımızda, bu tarihin ilerici insanlığın vermiş olduğu kurtuluş mücadeleleri ile dolup, taşıdığını görürüz. Dünya hakları üzerindeki baskı ve sömürüye son vermek için asırlarca savaştılar, savaşıma da devam ediyorlar. Bu savaşta, işçiler, köylüler, kadınlı erkekli tüm emekçiler yerlerini aldılar. Avrupa'da, Amerika'da işçilerin grevleri, yürüyüşleri, protesto mitingleri, orta ve uzak doğuda, Afrika'da, Latin Amerika'da Asya'da silahlı eylemlere kadar verilen tüm direniş şekilleri hakim sınıflara yönelik, onlara korku salan, uykularını kaçıran mücadelelerdir. Ezilen sınıfların, ezen sınıflara karşı verdiği bu şanlı mücadelede, ellerinde protesto pankartları ile yürüyen kadınlar, grevlerde ekonomik hakları için mücadele eden kadınlar, silah elde döğüşen kadınlar... kısaca tüm emekçi kardeşleri ile omuz omuza baskı ve sömürüye karşı savaşan, seslerini yükselten kadınlar da kurtuluşları için mücadele ediyorlar.

Kadınların kurtuluşu, onların üzerindeki çeşitli kölelik ve baskı çeşitlerinin kaynağı toplumun ekonomik, sosyal yapısından ayrı olarak ele alınamaz. Her sınıflı toplumda olduğu gibi bugünkü emperyalist, kapitalist sistemde, kadınların kurtuluş mücadelesi, başta işçi sınıfı olmak üzere tüm emekçilerin ezen sınıflara karşı verdikleri mücadelenin kopmaz bir parçasıdır. Baskı ve sömürü sisteminin yıkılması ancak ve ancak kadınlarında kendilerine yapılan haksızlıkların bilincinde bu mücadeleye katılmalarıyla mümkündür.

Bu mücadeleler bütün sıcaklıkları ile devam ederken, kadın özgürlüğü diye bir sorun tanımayanlar, kadının baskı altında oluşunu ezelden beri böyle olduğunu ve böylece kalacağını savunanlar, kadının görevini iyi bir eş, iyi bir ana ve iyi bir ev kadını olarak görenler, ikinci sınıf insan muamelesi gören bugünkü kadının hayat koşullarını memnuniyetle karşılayanlar oldukça geride kaldılar. Bunların en çok korktukları kadının uykudan uyanıp devrim mücadelesinde aktif olarak yer almasıdır. Bu korkularında da haksız olmadıkları kadınlarında katılmış olduğu dünya devrim tarihinin çeşitli örnekleriyle ispatlanmıştır. Şimdide hakim sınıflar, burjuvazi kadınların doğru bir şekilde örgütlenmesini engellemek için daha başka yollar deniyorlar. Ve "Kadınların Kurtuluşu" bayrağını bizzat kendileri açarak kadınları bu bayrak altında toplayarak onları amaçlarından saptırmaya çalışıyorlar. Fakat onlara doğru yaklaşımı onların bu sahtekarlığında ortaya çıkarmaktadır.

Ohalde bu soruna nasıl yaklaşacağız ? Kadınlar üzerindeki baskıların sona ermesi için nasıl bir yol izleneceği bu baskıların nedeninin analizinin yapılması ile mümkündür. Tarihin değişik devirlerinden bu yana gelen toplumlardaki yaşam içerisinde kadının durumunu incelemeli ve kadınların kurtuluşu sorununun çözümünde bu incelemelere bağlı olarak getirilmelidir.

Yazımızın ilk bölümünü eski çağlardan başlayarak günümüze kadar olan toplumsal ilişkileri içeriyor. Daha sonra günümüzde, Burjuva toplumunda kadının durumunu incelemeye çalıştık. Kadınların Burjuvaziye karşı verdiği mücadelelerden çeşitli örnekler verdiğimiz üçüncü bölümde her yılın 8 Mart'ında kutlanan Uluslararası Kadınlar Günü'nün nasıl olduğu ve bu günün anlamı üzerinde duruldu. Bölüm "Feminist Hareketler" veya "Feminizm" diye bilinen ve gerçekte sorunu çaptırmaktan başka bir işe yaramayan çeşitli kadın hareketlerinin durumunu inceliyor. Son bölüm, sosyalist toplumda kadının durumuna kısaca değinen ve ülkemiz kadınının mücadelelerinden bahseden bölüm. Soruna bilimsel bir şekilde yaklaşmaya çalışan bu yazının, kadınlar üzerinde saptırılan veya gözlerden gizlenen gerçekleri sergilemeye, pek çoğumuzun kafasındaki yanlış görüşleri silip süpürmeye yardımcı olmasını ümit ederiz.

İnsanların tropikal ormanlarda yaşadığı, yiyeceklerinin ağaç kökleri, böğürtlenler olduğu ve aralarında zamanla birbirlerini anlayabilecekleri çeşitli diller geliştirdikleri tarih öncesi devirler hakkında elde fazla veri olmamasına rağmen, İngiliz doğa bilgini Charles Darwin ve onu izleyen bilginlerin insanlarla hayvanlar arasındaki biyolojik akrabalığı çeşitli kazılara dayanarak kanıtlamaları, kaçınılmaz olarak böyle bir devrin var olduğunu kabul etmemizi beraberinde getiriyor. Daha sonraları insanların kendi elleriyle yaptıkları çeşitli iş araçlarının yardımıyla toplumsal çalışma eylemine erişildi. Doğanın verdiği şeylerin sistemli olarak kullanılması, insan atalarının bu nesneleri kendi ihtiyaçlarına göre değiştirmeleri ve çalışma eylemleri ile insan toplumunu oluşturmaya başladı. Taştan, odundan çeşitli aletler yapan insanlar doğal kaynakların kullanımını ve tüketimini önemli ölçüde genişlettiler.

İlkel toplumda toplum üyelerinin ortaklaşa çalışmaları ile elde edilen servetler üyeler arasında eşit bir şekilde paylaştırıldı. Yiyeceğin her gün yeniden bulunması gerektiği, mevcut ekonominin ancak yaşamsal ihtiyaçları karşılaya bildiği bu koşullar da başka türlü olmasına imkan yoktu. Bu düzene karşı herhangi bir aykırı davranış Toplumun bir çok üyelerinin ölümü demekti. Dolayısıyla toplumun kadın ve erkek tüm üyeleri eşit bir şekilde yaşamın gereklerini korumak zorunda idiler. Erkekler ava gidiyorlar, et ve deri ihtiyacını karşılıyorlardı. Kadınlar doğadan sağlanan besinleri toplama ve içinde yaşadıkları konutun bakım işleriyle uğraşıyorlardı. Kadınların yaptığı işler daha düzenli ve güvenli geçim kaynağı olduğundan kadınların erkeklere nazaran ekonomik yaşamda daha etkin bir rolleri vardı. Oysa erkeklerin avlanma şartları daha çok raslantıya bırakılıyordu.

İnsanların ağaçlarda yaşadığı devirlerde cinsel ilişkiler sınırlandırılmış değillerdi. Bütün erkekler kadınların, bütün kadınlarda erkeklerindi. Bu devre ait ve bu hiçbir kurala dayanmayan cinsel ilişkileri ispatlayacak deliller olmamasına rağmen yine Darwin'in insanın oluşumu üzerine ortaya koyduğu bilimsel açıklamalar bu tip ilişkilerin de mevcut olduğunu kanıtlamaktadır.

Bu şekilde görülen cinsel ilişkiler kandaş aile, ortaklaşa aile gibi çeşitli değişimlere uğradı. Değişik akraba ilişkilerine dayanan bu aile ilişkilerinin üzerinde fazla durmuyacağız. Burada önemli olan ailenin aktif bir unsur olarak geliştiği çeşitli birimler aldığıdır. Bu toplumda yürürlükte olan bahsedilen cinsel ilişkiler dolayısıyla doğan çocuğun yalnız anası bilinebiliyordu. Dolayısıyla kadın soy zincir tanınıyor, buda kadının önemini artırıyor. Bu düzene anaerkil düzen adı verilir, Bu kadının yalnız özgür olduğu değil, aynı zamanda değer verilen bir duruma sahip olduğu düzendir.

İlkel toplumun en yüksek aşaması yeni iş aletlerinin bulunuşu, ok ve yayın icadı ile belirlenir. Üretim araçlarında olan bu gelişmeyle artık insan her seferinde ilk ağızda kendine gerekli olandan daha fazlasını üretmeye başlar. Tarım ve hayvancılığın gelişmesi burada tayin edici faktörlerindendir. Emegın üretkenliğinin artması ile toplum üyelerinin beslenmeleri için gerek duymaları ürünün elde edilmesi ile toplum çeşitli değişimlere uğradı. Avcılık, hayvancılık gene eskisi gibi erkeklere özgü bir uğraş olduğundan bu alanlarda elde edilen zenginlikler erkeğin kontrolüne girdi. Yeni zenginlikler erkeğe aile içinde daha önemli bir rol kazandırdı. Zenginliklerin bu şekilde artması geleneksel aile miras düzenin çocukların yararına kullanma eğilimini ortaya çıkarıyordu. Bu durumda analık soy zincirinin değiştirilmesi gerekiyordu. Süreç içerisinde babalık soy zinciri kabul edildi. Çocukların babaları mirasına sahip olabilmeleri için her şey den önce babalarının kesinlikle bilinmesi gerekiyordu. Buna bağlı olarak kadının bir den fazla erkekle cinsel ilişkide bulunması yasaklandı. Böylece tek eşli evlilik doğdu. Fakat bu gerçekte yalnız kadın için tek eşli evlilikti. Erkekten buna uymanın genel kural olarak beklenmedi. Böylelikle zenginliklerin artarak özel mülkiyetin ortaya çıkması ve miras kurumunun erkeğin yararına düzenlenmesi kadın cinsinin en büyük yenilgisi oldu. Anaerkil düzen yıkılarak erkeğin tekelci egemenliğini kurduğu düzen, babaerkil düzen yerleşti. Erkek evde de egemenliğini kurdu. Kadın aşağılanarak, köleleşerek, erkeğin keyfi ve çocuk doğurma aleti haline geldi.

Her bireyin ancak açlıktan ölmek için en zorunlu olanı üretebildiği zamanlar-

da insanın insan tarafından sömürülmesi olayı kondu. Bu yüzden av bölgesi paylaşılması vs gibi konularda çıkan savaşta esir edilenler genellikle öldürülürler, veya klanına kabul edilirlerdi. Fakat daha sonra yukarıda anlatılan gelişmelere paralel olarak savaşlarda esir edilen köleleri kendi tükettiklerinden daha fazla zenginlik ürettiklerinin farkına varıldı. Köle çalışmaya zorlanıyor ve kölenin ürettiği köle sahibinin oluyordu. Böylelikle ilkel toplumun ilkeleri paramparça oldu ve köleci toplum doğdu. Köleliğin yanı sıra tek eşli evliliğin olması, erkeğin genç ve güzel köle kadınlara sahip olması gerçekte tek eşli evliliğin karakterini sergiler. Yani yalnız kadın için tek eşlilik, erkek için ise çok eşlilik.

Köleci topluma geçiş ve köleliğin kurumlaşması oldukça önemlidir. Çünkü insanlık tarihinde toplum ilk defa sınıflara bölünüyordu. Üretim araçlarına sahip olan sınıf ve üretim araçlarına sahip olmayan sınıf ! Köle efendileri ve köleler !

Köleci toplumun gelişmesi köle alışverişi sisteminde geliştirdi. Köle pazarları sayesinde ticaret ve para dolaşımı gittikçe yaygınlaştı. Tacirler, tefeciler zamanla egemen sınıflardan köle efendilerinden ayrı bir tabaka halini aldılar, soylu şövalyeler kategorisine girdiler. Bu arada kölelerin aşırı derecede sömürülmesi, en küçük bir haklarının bile olmayışı köle efendileri ile köleler arasındaki çelişkileri gittikçe keskinleştirdi. Köle ayaklanmaları arttı. Büyük toprak sahipleri olan köle efendileri köleleri çalışmaya zorlamak, onların ayaklanmalarını bastırmak için oldukça karmaşık bir baskı mekanizmasını meydana getirmişlerdir. Buna rağmen güçlü halk ayaklanmaları köleci yapıyı giderek sarsmaya başladı.

Çalışmalarının sonuçları ile hiç bir şekilde ilgilenmeyen köleler işletmelere zarar veriyorlardı. Tüm bu gelişmeler içerisinde büyük toprak sahipleri kölelerin işlettiği küçük özel işletmeleri daha karlı bulmaya başladılar. Köleler gerekli malzemeyi efendilerinden alarak bu işletmeleri işliyorlar ve emek karşılığı olarak ürününden bir parça alıyorlardı. Kolon denilen özgür yarıcılar ortaya çıktı. Bunlardan bazıları para olarak kira ödüyorlar, bazıları da hasadın büyük bir kısmını mülk sahiplerine veriyorlardı. Böylece köleci toplumda sömürü yerini daha başka türlü bir sömürüye bırakıyordu. Bu sömürünün doğal karakteri ise şu idi : Çağın en başta gelen üretim aracı, toprak, bir azınlığın, feodal beylerin elinde idi. Toprağa bağlı, toprak köleliği yapan köylüler ise bu feodal beylerin azgın sömürüsü altında idiler. Bu topluma feodal toplum denir.

Bu toplumda kadın ekonomik baskının yanı sıra kişisel, hukuki bağımlılık altında idi. Feodal toprak ağalarının kadın üzerinde sınırsız yetkisi vardı. Örneğin 18 yaşına gelmiş erkeklerle 14 yaşına gelen kızları evlendirmek bunların hakları idi. Aynı zamanda her kadının yada erkeğin alacağı erkeği yada kızı bu toprak sahipleri seçerdi. Evlenecek kızların bekareti feodal toprak sahiplerine aitti. Eğer evlenecek çiftler bir vergi vermeyi kabul ederlerse bu durumdan kurtula bilirlerdi. Bu vergiye kızluk vergisi, yatak vergisi gibi adlar verilirdi. Ayrıca günümüzde 'başlık' olarak bilinen ve kadının bir mal gibi alınıp satılmasını simgeleyen feodal gelenek dünyanın çoğu yerlerinde yaygındır.

Bu zamanda papazların evlenmesini yasaklayan Hristiyanlık dininde cinsel ahlaksızlığın artmasına yol açtı. Lüks içinde yaşayan papazlar cinsel isteklerini kanun ve ahlak dışı yollarla doyurdular. Feodal toprak sahiplerinin, şövalyelerin kadın değiştirme zevki bu ahlaksızlığın yayılması ile fahişeler yaygınlaştı.

Toplumun ekonomik yapısına uygun olarak tek eşli evliliği koruyan ailenin üretici bir rolü vardı. Ev ekonomisi oldukça geniş bir rol oynamaktaydı. Burada mum, sabun, iplik, kumaş yapmak, kış için ürün saklamak, ekmek pişirmek gibi ihtiyaçları karşılamak ailenin üretici etkinliğini belirtiyor. Ailenin toplumsal varlığını bu üretici değeri güven altına alıyordu. Güçlü yaşam bağları aile üyelerini birleştiriyordu. Erkek aile içinde egemen olardı. Kadının vazifesi ise erkeğin zevklerini tatmin etmek, çocuk doğurmak, ev işleriyle uğraşmaktı. Çin'de feodal ideolojinin başını çekenlerden Konfüçyus şu sözleriyle feodal toplumda kadının yerini çok iyi açıklıyor. " Kadın için üç itaat şekli vardı: a) Kızken babaya ve büyük erkek kardeşlere itaat b) Evliyken kocaya itaat c) Dulken oğullarına itaat.

Kadının dört meziyeti vardır. a) İffetli olması b) Konuşma kabiliyeti c) Görünüşü d) Ev işleri " İşte ! asil, soyu sopu olan ailenin çıkarlarını titizlikle korumaya yönelik feodal egemenlik ! Evlilik gerçekten çözülmezdi. Evli aile üzerinde kilise emirlerinin, gelenek gücünün ağırlığı vardı. Ailenin temelini bir yerde soyun sopun ortak mülkiyeti oluşturuyordu. Buna bağlı olarak bu devirde kişisel düzeydeki bir duygunun yada eğilimin aile çıkarlarının üstünde yer alması kabul edilmiyordu. Böyle davranmak günah işlemekti. Dolayısıyla feodal ideoloji aşk duygusu ile evlilik kavramlarını kesinlikle biri birinden ayırdı.

B U R J U V A T O P L U M U N D A K A D I N

Üretici güçlerin gelişmesi feodal toplumun içinde kapitalist yapının doğuşunun birinci koşulu oldu. Tarımda üretici güçler, iş aletlerinin iyileşmesi sayesinde geliyordu. Ama burada ilerleme giderek bütün ülkeye yayılmak üzere bölgesel çevreden taşıyordu. Ticari amaçlarla yapılan üretimin gelişmesiyle büyük servetler, bazı kişileri tacirlerin, tefecilerin elinde toplandı. Bu sermayenin ortaya çıkışının koşullarını yaratıyordu.

Coğrafi keşiflerle yeni keşfedilen ve sömürgeleştirilen yerlerde sermayenin ilkel birikimine yol açıyordu. Dünya ticareti ve manifaktör imalatıyla kapitalist üretim dünyaya egemen oluyor ve feodal sömürünün yerini kapitalist ilişkilerde ilerleme ile yeni bir sömürü sistemi alıyordu. Bu kapitalist sömürü sistemi içerisinde birbiriyle uzlaşmayan iki sınıf oluştu. Üretim araçlarına sahip olan ve ücretli işçi çalıştıran sınıf, burjuvazi, üretim araçlarından yoksun ve bu yüzdende işgücünü kapitalistlere satmak zorunda kalan sınıf ; işçi sınıfı.

Kapitalist üretimde, üretim kar için üretimdir. Dolayısıyla bu toplumda kadınların sömürülmesi, bu kar için olan üretim ilişkileri içinde ele alınmalıdır. Burjuvazi endüstri devrimlerine paralel olarak, feodal ideolojiye büyük bir darbe vurdu. Örneğin, burjuva ailenin oluşum koşulları feodal aileden değişiklik gösteriyordu. Büyük sanayi, kadını, çocuğu koca ve baba otoritesinden söküp atıyordu.

Mahkemelerde yapılan değişiklikler, iş bölümünün artması iş tekniğinin basitleşmesi sermayeciler arasında rekabet kavgası kadın işçi sayısını arttırıyordu. Burjuvazi tüm bunlarla kadının kocasına olan ekonomik bağıllılığını ortadan kaldırıyor, fakat bunu kadının kendi sınıfına, burjuva sınıfına ekonomik bağımlılığını pekiştirmek için yapıyordu. Dolayısıyla burjuva kadını özgür kılmak için değil onu erkekten daha fazla sömürmek için aile yuvasından çekip çıkarttı ve toplumsal üretime itti.

Burjuvazi kadın emeğini kullanırken onu erkekten daha az ücretle çalıştırmaktadır. Kadınlar iş güçlerini daha ucuza satmak zorunda bırakılıyorlar. Kadınların doğumu, gebelik gibi nedenlerle aralıklı çalışmalar burjuvazinin bu küçük aralardan yararlanarak kadına daha düşük ücret vermesini sağlıyor. Burjuvazinin aynı zamanda evli kadınları işçi olarak tercih ettikleri bir gerçektir. Çünkü evli kadınların bekar kadınlara nazaran çocuk merdi vardır. Daha ağır koşullara katlanırlar.

Burjuvazi gerçektende geleneksel ilişkileri panamparça etti. Tüm bunların yerine alım satım "özgür" sözleşmeyi koydu.

Burjuvazinin ahlakıda sermayesini güven altına alma arzusu üzerine kuruldu. Kadın erkek ilişkilerinde, evlilikte buna göre düzenlendi. Sermayeye sermaye katan, sermayeyi korumaya yönelik evliliklerdir. Tabii bunlarda usulüne göre yapılıyordu. "Özgür", ve "Eşit" bireyleri yaratan kapitalist üretimde burjuva anlayışına göre evlilikte bir sözleşme, bir hukuki işti. Bu iş taraflar 'evet' demeden ve nikah devterine imza atmadan gerçekleşmiyordu. Yani bir iş sözleşmesi olan evlilikte 'özgürce' yapılıyordu. Gerçekte erkekte kadında bu evlilikte kişisel niteliklerine göre değil servetlerinin durumuna göre yer aldılar. Nedir bugün burjuva ailesinin durumu? Eğlenmek için metresler tutan veya fahişelerle ilişki kuran erkek, kocasının rahat ve huzurunu sağlamakla yükümlü bir 'süs bebeği' olan bunalımlarını aşkılarıyla gidermeye çalışan kadın. Fuhuş burjuva toplumunun vazgeçemeyeceği bir şeydir.

Kadın ve erkeğin birbirlerine karşı duydukları saygı ve sevgi üzerine değil, ekonomik temeller üzerine kurulu burjuva evlilikler olduğu müddetçe de devam edecektir. Burjuva devleti hiçbir zaman fuhuşu ortadan kaldırmaya çalışmamıştır. Bilakis 'özgür' toplumunda bunada yer vermiştir.

İşçi sınıfında ailenin durumu nedir? İş hayatında evli kadın sayısının çoğalması işçi sınıfının ailesini dikkate almaya yöneltten ciddi bir sorundur. Tek eşli evliliğin egemen sınıfların yararına ortaya çıktığını gördük. Bu evlilik çocuklarına miras bırakabilmeleri için lüzumludur. Fakat egemen sınıflar aynı zamanda devleti, kanunları ve toplumun ahlakını kontrol edebildikleri için onlar için lüzumlu olan bu evlilik şekli işçi sınıfı veya genel olarak tüm ezilenler için bir kural halindedir. Buna rağmen işçi sınıfında ailenin durumu burjuva ailesinden farklıdır. Burada özel mülkiyetten bahsedemeyeceğimizden erkek üstünlüğünü yararlı hale getirecek bir şey yoktur. Kadının fabrikada çalışması ve çoğunlukla ailenin dayanağı haline gelmesi bu evlilikte erkek üstünlüğünün temelini ortadan kaldırır. Fakat ancak işgücünü kapitalistlere satarak yaşayabilen bu sınıfın yaşam koşulları oldukça ağır olduğundan bu evlilikteki hayat tarzında yansır. Örneğin sarhoşluk taşkınlıklar ile evlilikte cinsel taşkınlıklar, bir çok emperyalist ülkedeki işçilerin başlıca kötü huylarından birini teşkil eder. İşçi sınıfı ailesi için çocuk yapmakta başlı başına bir problemdir. Çocuk sayısı arttıkça sefallette artar. Gerçekte işçiler, emekçiler çocuk sahibi olmak isterler, ama kapitalist sistem onların bu hakkını reddeder.

Kapitalizmin şartlarında kadının durumundan bahsederken unutmamalıyızki kapitalizm ezen sınıfla ezilen sınıf arasındaki çelişkinin alabildiğine keskinleştiği en yüksek aşaması olan emperyalizm aşamasındadır. Emperyalizm ekonomik temeli bakımından kapitalizmdir. Kapitalizmin belli başlı özellikleri emperyalizmede devam etmektedir. Emperyalist devletlerin sömünge ve yarı sömünge ülkelerdeki yatırımları bu ülkelerin ekonomisine tek yönlü bir nitelik vererek onların dengesini bozar. Sermaye ihracı ile bu ülkeler emperyalist devletlerin ekonomik, siyasi boyunduruğunu altına girerler. Dolayısıyla emperyalist devletlerin sömürüsü altında olan ülkelerin halkları azgınca sömürü altındadırlar ve emperyalist sistemin tüm fenalıklarını en fazla hisedenler, en fazla acı çekenlerdir. Örneğin yarı sömünge, yarı feodal bir ülke olan ülkemiz Türkiye burjuva ve feodal ideolojinin içiçe geçmiş olduğu bir ülkedir. Halkımız egemen sınıfların ideolojileri olan bu ideolojilerden yerleşmiş gerici kültürden ve egemen sınıf olan komprador burjuvazi ve toprak ağalarının ekonomik sömürüsünden alabildiğine acı çekmektedir. Fakat yalnız halkımızın değil tüm dünya halklarının emperyalist sistemin baskı ve sömürüsüne karşı vermekte olduğu mücadeleler bizlere ezen sınıfların sonlarının yakın olduğunu gösteren belirtilerdir.

8 M A R T U L U S L A R A R A S I K A D I N L A R G Ü N Ü

Ezen sınıfların sömürüsüne karşı verilen mücadelede yerlerin alan kadınların kurtuluşları için verdikleri mücadeleler bize örnek olmalıdır.

8 Mart 1857 de Amerika'nın New York şehrinde kadın işçiler ağır iş şartlarına karşı gösteriye geçtiler.

1908'de 15000 kadın işçi 8 saat çalışma günü, oyverme hakkı, iyi çalışma koşulları, sendikalarda örgütlenme hakkı vb istekleri için kitlesel gösteriye katıldılar. Bundan 2 yıl sonra Alman sosyalistlerinden Clara Zetkin Uluslararası Sosyalist kadınlar kongresinde 8 Martı Uluslararası kadınlar günü olarak ilan ettiler. O günden buyana 8 Mart tüm emekçi kadınların sömürüye karşı birliğin dayanışmanın ve mücadelenin bir ifadesi olarak bütün dünyada kutlanır. Gerçekte 8 Mart uluslararası kadınlar günü insanın insan tarafından sömürülmesinin başlamasından bu yana köleci toplumda, köle kadınların, ağır esaret şartlarında köle efendilerine karşı nasıl ayaklandıklarını, Fransada eski toplum, feodal toplum yapısını yıkmaya yöne-

lik 1789 büyük devrim patlamadan önceki yıllarda kadınların yığınlar halinde politik ve bilimsel derneklere katılarak feodal sömürüye karşı verilen mücadelede nasıl yerlerini aldıklarını, 1871 Paris Komününde işçilerin kısa bir süre için politik iktidarı elde ettikleri mücadelede kadınların sınıf kardeşleriyle birlikte Fransız ve Prusya ordularına karşı nasıl savaştıklarını, Rusya'da 1917 Ekim devriminde kadınların en ön saflarda nasıl devrime katıldıklarını, Çin'de Arnavutluk'ta, Vietnamda, Kamboçya'da, Etyopya'da kısaca dünyanın her yerinde ezilmişliğin nedenlerinin bilincinde olan kadının kurtuluş hareketine katılmasının gün geçtikçe nasıl yoğunlaştığını, gösteriyor ve kadınların mücadeleciliğini pekiştiriyor.

F E M İ N İ Z İ M

Bugün İngiltere'de, Almanya'da, Fransa'da, Amerika'da ve diğer emperyalist devletlerde kadınların kurtuluşu hakkında ve onların üzerlerindeki baskıların nedenlerinin analizi üzerinde çok çeşitli ~~çok çeşitli~~ teorisyenler ve çeşitli kadın hareketleri türemiştir. Genel olarak (Feminizm) diye adlandırdığımız bu hareketlerin ortak oldukları nokta kadınların kurtuluşu mevcut emperyalist sisteme karşı verilen işçi sınıfı önderliğindeki halkların kurtuluşundan ayırmak ve kadınların kurtuluşu amacından saptırmaktır. Bu hareketlerin bir kısmı bizzet emperyalist burjuvazi tarafından kurulmuş onların güdümünde kadınlara kurtuluş yollarını değil onların üzerindeki baskıları devam ettirmeye yöneliktir. Diğerleri ise hareketin başını çekenleri subjektif niyetleri ne olursa olsun objektif olarak halk düşmanı sınıflara hizmet eder. Kadınların kurtuluşu ile uzak yakın bir alakası olmayan hareketlerdir.

Daha 20. Asır başlarında evlilik yaşamının güçlülüklerini görenler fuhuşun yaygınlığından şikayetçi olanlar, kadının baskı altında bulunmasına karşı olanlar, soruna iki türlü yaklaşıyorlar. Birincisi: Mevcut ekonomik ve toplumsal yapının değişmez olduğu görüşünden hareket eden ve burjuva aile ilişkilerinde çeşitli reformlar yapmaya yönelik yaklaşım. İkincisi: Yasalaştırılmış evliliğe tamamiyle karşı olan ve buna karşıda serbest birlik, 'serbest aşk' ilkesini koyan yaklaşım. Bu görüşü (İkinciye) savunanlar sol feministler olarak biliniyorlar.

Birinci görüş ailenin (Burjuva ailesi) mevcut ekonomik toplumsal yapının yani sömürü sisteminin cisimleşmiş bir şekli olduğunu görmediğinden ve kadının aile içindeki en kötü durumunun onun ezilmişliğinin bu nedeni değil, sonucu olduğunu anlamadığından, aile içerisinde yapacağı reformlar kadın üzerindeki baskıları ortadan kaldıracığını hayal ediyor.

En önde gelen sloganları 'Kahrolsun aşklar arasındaki birliğin resmi düzenlenmesi', 'Kahrolsun töreler, formaliteler' olan ikinci görüşle kadın toplumun merkezine (Serbest aşk) koyuyor. Bugünkü sınıflı toplumda ekonomik ve toplumsal günümüzün baskısı altında olan kadının tüm sıkıntılarını 'Serbest aşk'la çözüleceğini ileri sürmek erkek, kadın ilişkilerini tamda burjuvazinin istediği şekilde yozlaştırmaktan ve evrensel fahişeliği öğütlemekten başka bir şey değildir.

Günümüzde görülen yukarıda bahsettiğimiz görüşlerden etkilendiler. Bunun yanında feminizmin daha 'renkli' teorileride var. Bu teorilerin üzerinde kısaca durmaktan yarar görüldü. 1- Erkeği düşman olarak görenler: Amaç erkeği düşman ilan edip, kadınların kurtuluş mücadelesini baltalamak. Bu görüşü savunanlar bütün kadınların erkekler tarafından sömürüldüğü görüşüyle işe başlıyorlar. Buradan hareket edersek kadının kurtuluşu için çözüm doğal olarak düşmandan kurtulma

yani erkeğin ortadan kaldırılması olmalı ! Ya da erkeğin kadın tarafından sömürüsünün sağlanması. Erkeklere karşı hangi sınıfa dahil olursa olsun bütün kadınların birliğini savunan bu teorinin ve getirdiği çözümlerinsaçmalığı üzerinde fazla durmaya gerek yok.Sorunlara sınıfsal olarak yaklaşıp incelememek doğal olarak kişisel sapmalara hatta böylesine zırvalamalara kadar götürebilir.Bu konuda açıklama getirmenin gereken bir burjuva kadını ile bir işçi kadının erkek hakimiyetinden ne derece etkilendiğidir.Burjuva kadınlarda yerleşmiş erkek hakimiyetini hissedebilirler ama onlar işçi sınıfını sömüren sınıfa,burjuvaziye dahil olduklarından bu sömürüden aslan payınıda alırlar.Dolayısıyla gerçekten kadınların kurtuluşunu isteyenler hiç bir zâman bir Golda Meir'le,bir kraliçe Elizabeth II. ile veya bir İndra Gandhi ile veya bir Rahşan Ecevit'le birleşip erkeğin hakimiyetini yıkmaya çalışmayacaklardır.

2- Kadının biyolojik fonksiyonuna düşman olanlar:

Açık ki erkekle kadının biyolojik fonksiyonları ayrıdır.Kadının çocuk doğurabilme fonksiyonu vardır.İşte bu görüşün teorisinleride buna saldırıyorlar.Hamileliğin barbarlık olduğunu,vücudu deforme ettiğini bağırıp çağırıyorlar.Bunlara göre kadını mümkün olduğu kadar yeniden (Reprodoksiyon) üretici özelliğinden kurtarmak gerekir.Örneğin; İngiltere'de bu teoriden esinlenenler kadın hareketine "Kadın kendi vücudunu kontrol edebilmelidir" noktasına ağırlık vererek girişiyorlar.Kadının çocuk doğuran bir makina olarak görülmesine biz de karşıyız.Fakat erkekle kadın arasındaki doğal ilişkileri kaldırmaya çaba gösteren,sorununözüyle hiç ilgilenmeyip kadının kurtuluşunu analıktan kurtuluşuna bağlayan bu sapık teorisyenlere bir kaç söz var.Hiç bir kadın,yada erkek baskının,yoksulluğun kaynağını aşklarının birer ürünü olan çocuklarında bulamazlar.İşçiler tüm emekçiler çocuk sahibi olmak isterler ama bu baskı ve sömürü düzeni onların bu isteklerinin karşısına dikilmektedir.Biz kadının,analıktan kurtulmakla değil,bizzat ana olarak tüm halk düşmanlarının ve karşı-devrim teorisyenlerinin yuvasını kazacak devriltaze kan yetiştirecek kadınların kurtuluş mücadelesinde yerini alacağı görüşündeyiz.Bunun yanında özel mülkiyet ve miras kurumu ortaya çıkmadan önceki ilkel toplumda kadının özgür olduğunu ve eşitçe üretime katılan kadın ve erkeğin biyolojik fonksiyonlarının o zamanda da ayrı olduğunu hatırlatmakta yarar var.

3- Aileyi düşman olarak görenler:

Başta koyduğumuz iki görüşün ikincisinde (Evliliğe karşı koyanlar) biraz etkilenen bu teorisyenlerde bugünkü ailenin durumunu inceliyor ve kadının ne tür baskılar altı. da olduğuna dair bir sürü örnek veriyorlar.Vardıkları sonuç madem kadın aile içinde eziliyor,aile bizim baş düşmanımızdır.Unuttukları ailenin çeşitli devirlerde toplumun ihtiyaçlarına göre şekiller aldığı ve bu günkü ailenin temelinde özel mülkiyetin yattığıdır.Bu günkü aileyi düşman ilan edip ona karşı savaşmaktansa,bu günkü aileyi bu duruma getiren nedenlerin incelenmesi ve ona göre hareket edilmesi gereklidir.

4- Babaerkil (pederşahi) Aileye Düşman olanlar;

Yazımızın ilk bölümünde ilkel toplumun en yüksek aşamasındaki üretim ilişkilerinde olan değilmelerden söz edildi.Avcılık,hayvancılık gibi erkeklerin işleri olan alanlarda artan zenginliklerin erkeklerin kontrolüne girmesiyle toplumsal yapıda değişikliklerin ortaya çıktığı anlatılmaya çalışıldı.Özel mülkiyetin ortaya çıkışıyla erkeğin tekelci egemenliğini kurduran tüm bu yeni üretim ilişkileri ana erkil düzenin yıkımını bunun yerine babaerkil düzenin ortaya çıkmasını gerektiriyordu.Erkeğin egemenliğini sağlayan babaerkil düzende de kadının sömürüsünü garanti altına alan babaerkilaile şekillendi.

Babaerkil aileyi ortaya çıkaran bu nedenleri görmemezlikten gelerek kadının toplumdaki yerini düzeltmek için babaerkil aileyi esas hedef almak,kadına sömürü sisteminin kurumlarını baş düşman olarak gösterip onu yalnız bu kurumlarla mücadeleye sevk etmek,devlet mekanizmasını elinde tutan,üretimi kontrol eden kapitalist sınıfa,asıl düşmana karşı verilen mücadelede hedef şaşıtmak demektir.

5- Feminist-Anarşist devrim isteyenler;

Bunlar da,yani anarko feministlerde yukarıda bir kaçını saydığımız feminist teorilerle anarşist teorileri birleştirip,anarşist metodlarla kadını kur-

tuluşa götüreceklerini sananlardır.Kendilerine temel olarak aldıkları anarşizmde istedikleri;

- a) Otoritenin,hükümetin ortadan kalkması,
- b) Hem bireyselliğe,hemde toplumsallığa yer verilmesi,
- c) Hem kendiliğinden gelmeciliğe,hem de örgütlü olmaya inanma.

Hertürlü otorite,hükümet vs.ortadan kaldırmayı planlayan bunlar,gerçekte devletin hakim sınıflarının baskı ve sömürü mekanizması olduğunu kavrayamadıkları gibi burjuvazinin egemenliğine son veren,burjuva devletini paramparça ederek kuru - lan işçi sınıfı diktatörlüğünün halk düşmanı sınıflar için bir diktatörlük,halk içinde gerçek demokrasi olduğunu görmemezlikten geliyorlar.Hem bireysellik,hemde toplumsallıkta kapitalizm ve sosyalizmin bir arada yaşayacağını ümit eden pembe hayaller olsa gerek.Bir yandan örgütlenmenin gerektiğini söyleyenler diğer yandan kendiliğinden gelme eylemleride en başta gelen,ateşli savunucuları bunuda istedikleri bireyselliğe "Bireysel insiyatife" yer vermek için yapıyor olsalar gerek.Aslında savundukları kendiliğinden gelmeciliğin örgütlü olmasından başka bir şey değildir.

Feminist-anarşist devrim istiyenler de babaerkil düzene karşılar ve buna karşı mücadelelerini anarşist medotlarla yapıyorlar.Anarşinin yaratmak istedikleri hayal alemi onlar için vaz geçilmeyecek bir şey olduğundan,bu babaerkil düzende anarşist erkeklerin diğer erkeklerle nazaran biraz daha iyi olduğunu söylemekten de kaçınmıyorlar.

Kısacası tüm bu teorilerin "neden" ile "sonuç" arasındaki ilişkiyi çarpıtmalarının doğal bir sonucu olarak kadını kurtuluşa götürmeyi değil,kadın üzerindeki baskının,sömürünün devamını sağlamaya yönelik olduğu açıktır.Burjuvazinin ünlü "Feminist" leri nasıl göklere çıkardığını,onların bol bol reklamlarını yaptıklarını hatırlayalım.Burjuvazi büyük bir maharetle kendi kuralları içinde "Burjuva Demokrasisi" çevresinde "Sonuç" lara karşı verilen savaşılar müsaade ediyor."Neden"lere karşı olan savaşılar değil !

K A D I N L A R K A T I L M A D A N D E V R İ M O L M A Z , D E V R İ M O L M A D A N K A D I N L A R K U R T U L M A Z .

Kadının kurtuluşunun ne anlama geldiğini anlamak için kadının toplumdaki yerinin çeşitli toplumlarda ne şekilde olduğunu tarih öncesi devirlerden başlayarak incelemeye çalıştık.Özetliyelim;

Kadın tarihin başından beri köleleştirilmiş değildir.Kadınla erkeğin eşit olarak üretime katıldığı,üretim araçlarının toplumsal mülkiyeti ilkesine dayanan ilkel toplumda kadın özgürdü.Kadının köleleşmesi,erkeğin hakimiyeti altına girmesi,özel mülkiyetin geliştiği ve giderek toplumun sınıflara bölündüğü zamanlara rastlar.Üretim araçları üzerinde özel mülkiyetin kurulması ve hakimiyeti kadının özgür olduğu anaerkil düzene büyük bir darbe vurdu.Erkeğin hakimiyeti üzerine kurulan babaerkil düzende de kadının köleliği pekiştirildi.

Görüldüğü gibi kadının erkek tarafından sömürülmesinin kaynağı fizyolojik ya da ruhsal etkenlerde değildir.Bizzat sömürü düzeninin tabiatında yatmaktadır.Toplumun sınıflara bölünmesinden sonra,sömürünün ortadan kalkmadığı fakat çeşitli şekillere büründüğü toplumlarda köleci toplumda,feodal toplumda,günümüzün burjuva toplumunda kadının üzerindeki baskı çeşitli şekiller almıştır.Köleci toplumda,Köle kadınlar en ağır esaret şartlarında acı çektiler.Feodal toplumda köle kadınlar feodal beylerin en ağır baskılarına maruz kaldılar.Nihayet burjuvazi iş güçlerini kapitalistlere satmak zorunda kalan kadını en ağır iş şartları altında sömürürken ona diğer yandan ev köleliği yaptırmaktadır.Çünkü kadın burjuvazinin gözünde ucuz iş gücü sağlayabilecek,yedek iş gücü olarak kullanılabilecek bir nesneden başka bir şey değildir.

Fakat kapitalizm içinde birbirleriyle kesinlikle uzlaşmayan iki sınıfı,burjuvazi ve işçi sınıfını barındırarak ve yüksek aşamasıemperyalizme ulaşarak kendi sonunuda hazırlamıştır.

İşçi sınıfı kapitalizme karşı olan mücadelesinde yer yer zaferler kazanmıştır. Bugün sosyalist Arnavutluk önümüzde bir örnektir. Arnavutluk'ta kadının erkek tarafından sömürüsünün nedeni olan üretim araçlarında özel mülkiyetinden kurtulmuş, her türlü siyasi, ekonomik, sosyal bakımdan uzak kurtuluşuna doğru ilerlemektedir.

O halde sosyalist toplumda kadının durumu nedir?

Kadın üretimde aktif bir rol oynamaktadır. Geniş kadın yığınlarının sosyalist üretime çekilmesi çok önemlidir. Sosyalist üretim hem erkek hem kadın yeteneklerini serbestçe uygulamasını ve tam olarak geliştirmesini sağlar. Üretimde erkeklerle kadına aynı emeğe aynı karşılık prensibi uygulanır. Böylelikle kadın erkeğe olan ekonomik bağımlılığından kurtulmaktadır.

Kadının ev köleliğine son verilmesi için kadını mutfığa bağlayan, üretici olamayan ev işleri yaparak yeteneklerini geliştirmesine engel olan küçük ev ekonomisini büyük çapta ekonomiye dönüştürülmesi genektir.

Çocukların bakımı yalnız kadının değil, bütün toplumun sorumluluğu altındadır. Asırlarca kadının tek mesleği olarak gözlenen yemek pişirme, ev temizleme, çocuk bakma gibi işlerin bu şekilde düzenlenmesi ve sömürünün olmadığı bir topluma doğru kadının politik ve sosyal alanda aktif olarak yerinin sağlanması kadını kurtuluşa götürecektir en önemli etmenlerdir.

Bugün ülkemizde durum nedir? Bilindiği gibi Türkiye'de komprador patron ve toprak ağalarının kanlı diktatörlüğü faşizm hüküm sürmektedir. Komprador patronlar ve toprak ağaları emperyalizmin yerli uşaklarıdır. Dolayısıyla emperyalizmin azgın sömürüsüne maruz kalan çeşitli milliyetlerden Türkiyeli kadınlar kapitalist emperyalist ülkelerin kadınlarına nazaran daha fazla baskı altındadırlar. En küçük demokratik haklardan bile yararlanamamaktadırlar. Feodal-burjuva kültürünün etkisi altında bir mal gibi alınıp satılmaktadırlar. Sanayide çalışan kadınlar erkeklerle aynı işi yapsalar bile aynı ücreti alamazlar. Çalışan kadınların üzerinde ev işlerinin ağır baskısı da vardır.

Fakat sömürünün ve baskının olduğu yerde mücadelenin olacağı açıktır. Türkiyeli emekçi kadınlar emekçi kardeşleri ile birlikte hakim sınıfların faşist diktatörlüğüne karşı verilen demokratik halk devrimi mücadelesinde çok yerlerini aldılar. Faşizmin ne olduğunu tüm cumhuriyet tarihinin acı tercübelerinden bilen türkiyeli kadınlar örnek mücadeleleri ile hakim sınıflara korku salıyorlar, ve kurtuluşları için verdikleri mücadeleye demokratik bir ortam yaratacak giderek sosyalizme ulaşacak demokratik halk devrimi mücadelesinde emin adımlarla ilerliyorlar. Tüm bu kurtuluş mücadeleleri ile 'kadınlara özgü erdemler' diye ortaya sürülen 'pasiflik', 'itaat', 'Yumuşaklık' erdemlerine koskoca birer darbe indiriyorlar ve diyorlarki.

"Biz, pasif değiliz, çıkarları için, halkları ezmeyi, kanlı baskılar uygulamayı kendine iş edinmiş hakim sınıfların yaptıklarına ve bu hakim sınıflara karşı başta işçi sınıfı olmak üzere tüm emekçilerin verdiği dişe diş mücadeleye pasif kalmamalıyız. Bizde bu mücadelede aktif olarak yerimizi almalıyız !

Biz, itaatkar değiliz. Hakim sınıfların ve onların uşaklarının istediği gibi onlara itaat etmiyeceğiz. Görevimiz, tüm emekçilere hakim sınıflara, ezenlere boyun eğmemeyi, itaat etmemeyi öğretmektir !

Biz, yumuşak değiliz. Baskı ve sömürüye karşı verilen mücadelenin yumuşak olmadığının bilincindeyiz. Düşmanlarımıza, bizi ilğimize karşı sömürenlere karşı alabildiğine "sert" olacağız."

**KADINLAR KATILMADAN DEVRİM OLMAZ, DEVRİM OLMADANDA KADINLAR KURTULAMAZ !
YAŞASIN KADINLARIN TÜM EMEKÇİLERLE ELE ELE İNSANIN İNSAN TARAFINDAN SÖMÜRÜLMESİNE SON VERECEK MÜCADELESİ !**

Ben
Böyle
Taşların
Çukurların
İçinde
Kalmışsam
Yalnızsam
Hor
Görölmüşsem
Arkasızsam
Ve
Böyleyse
Bahtı
Siyahım
Yemin
Kasem
Olsun
Ve
And
Olsun
Şart
Olsun
Yerde
Kalmaz
Ahım

Enver Gökçe

B. BERLİN'DE ATİF ÜYESİ DERNEK SİLAHLI SALDIRIYA UĞRADI

B. Almanyadaki MHP dernekleri geçtiğimiz ay faşist saldırılarını yoğunlaştırmıştır. Başta ATİF ve ATÖF dernek ve üyeleri kendilerine hedef seçen MHP bozkurtları ve onların dernekleri hakkında bir müddetten beri teşhir kampanyası yürütülmektedir. Bu kampanya ile MHP derneklerinin kapatılması istenmektedir. Bu talep aynı zamanda B. Almanyanın ilerici kamu oyu tarafındanda desteklenmektedir.

Ancak B. Alman devleti MHP 'nin yürüttüğü faşist faaliyetleri seyirci kalmış hayırhah bir tutum takınmıştır. Bu durumdan cesaret alan Hitler bozuntuları faaliyetlerini adım adım ilerletmektedirler.

Hollandada Muzaffer Çavuşoğlu isimli bir yurttaşıda öldüren MHP liler , B. Almanya'da da çeşitli üst alanlarından saldırılar almaktadırlar. MHP lilerin üst alanı olarak tespit ettiği dernekler genellikle "Büyük Ülkü Derneği" olarak adlandırılır derneklerdir. Bu derneklerin içinde B. Berlin ve Dinsklaken büyük ülkü dernekleri başta gelmektedir. Bu her iki dernekte örgütlü bulunan faşist sürüleri civar şehirlerde göz dağı vermeye çalışmaktadırlar.

Öteden beri çeşitli faşist saldırılara maruz kalan ATİF üyesi B. Berlin Türkiye işçileri derneği son olarak kurşunlandı. B. Berlinde bundan başka birkaç derneğin daha saldırıya uğradığını gazeteler yazdılar.

MHP liler yürüttükleri bu saldırılarla, ilerici işçi ve öğrenci arkadaşlarımızı ve demokrat derneklerimizi provaka etmek istiyorlar. Bu gün Türkiye'de yürürlükte olan dernek bombalama, adam öldürme, vs. gibi faaliyetleri yurt dışınada getirmek istiyorlar. Bundan amaçları işçi ve öğrenci arkadaşlarımızın yılması ve devrimcilerin faaliyetlerinin engellenmesidir.

Ancak ilerici işçi ve öğrenciler faşistlerin bu provakasyonuna gelmeyecektir. Faşistlerin B. Berlinde ATİF üyesi derneği kurşunladıktan sonra saldırıya uğrayan dernek yetkilisi arkadaşlar bir basın toplantısı tertitlediler. Basın bildirisini olduğu gibi yayınlıyoruz.

BASIN BİLDİRİSİ

30 Mart 79 cuma günü saat 0,35 de Bellermannstr. 17 nodaki dernek binamızda "MÜCADELE" gazetesinin paketlemesini yapan 7 arkadaşımızın üzerine silahlı kişiler tarafından ateş açılmıştır.

Bu silahlı saldırı B. Almanya ve B. Berlinde demokratik bir İşçi Kuruluşuna ve devrimcilere karşı girişilmiş ilk silahlı bir saldırdır. Bu saldırı ilk silahlı saldırdır ama buna karşı mücadele edilmez ise bu ilk saldırı olarak kalmıyacak ve bundan sonra bu tür silahlı saldırılar tıpkı Türkiye'de olduğu ,burada da kişilerden başlıyarak geniş kitle katliamlarına dönüşebilir. Görüşümüze göre bize karşı girişi - len bu iğrenç saldırı, faşist örgütler tarafından planlanmıştır. Bu saldırı faşist MHP-ÜGD-MİT ve KONTRGERİLLA'nın Türkiyede tertitlediği saldırılara benzerlik içerisindedir.

Mesela :

BALGAT OLAYI : 78 yılı içinde Ankaranın Balgat semtindeki kahveler otomotik silahlarla taranarak 4 kişi öldürülmüş, 11 kişi yaralanmıştı. Olayın sanıklarından İsa Armağan, Ethem Kiskıs isimli komandonun Cengiz takma adı ile bu saldırıda yer aldığını bildirmiştir. Ethem Kiskıs 5.11.77 de mermi bulundurmaktan göz altına alınmış daha sonra Devlet İstatistik Enstitüsünde memur, oradanda MHP'li devlet bakanı Somuncu oğlunun özel kalemine atanmıştır.

MAMAK KATLIAMI : 8 Ağustos 78 günü tepecik belediye otobüsü tarandı.Bu olayda 3 kişi ölmüş 15 kişi yaralanmıştı.Olayla ilgili olarak Yaşar Öter, Faruk Saygılı, Şevket balaban, Yaşar Apaydın, Orhan Uzun, ve Turgut Torun tutuklanmışlardır.Sanıklardan Orhan Uzun Üreyir Ülkü Ocakları Derneği sekreteridir.Sanık yaşar Öter tüfeği kendisinin kullandığını ÜOD başkanının emri ile site yurdundan aldığını belirtmiştir.

IĞDIR OLAYI : Kars'ın Iğdır ilçesinde çıkan olaylarda biri çocuk olmak üzere 4 kişi öldürülmüş onlarca kişi yaralanmıştır.Olaylar bir minübüsü yakmaktan sanık 'ülkü Ocakları' başkanı Ekber Yeşilin tutuklanmasından sonra başlamıştır.Ayrıca aranan azıllı MHP'li faşistlerin imzası ile buradada çeşitli tehdit mektupları gelmektedir.

CENGİZ AYHAN : Taksim sarıyer seferini yapan otobüsten üç kişiyi silah zoruyla indirip kurşuna dizenlerden biridir.Bu adamın imzası ile B.Berlinde de çeşitli derneklere tehdit mektubu gönderilmektedir.

Daha bu olaylara benzer yüzlercesine misal vermek mümkündür.Özellikle Faşist MHP'nin başkanı Hitler taslağı Türkiye'nin son B.Almanya ve B.Berlin gezisinden sonra artan faşist saldırılar da bunu ispatlamaktadır.Mesela Türkiye'nin B.Almanya ve B.Berlin gezisinden sonra Berlinde ;

-Örgütümüz Türkiye İşçileri Derneği'nin ve 3 demokrat derneğin camları kırılmıştır.
-Camların kırıldığı hafta yine demokrat bir derneğe tehdit mektubu gönderdiler(İlişkide sunuyoruz)

-24.3.79 tarihinde Neukölln-Rathaus da bildiri dağıtan demokrat gençlere joplarla ve zincirlerle saldırmışlar ve saldırı sonucu demokrat gençlerden bir kişi hastanelik olmuş üç kişi ise çeşitli yerlerinden yaralanmışlardır.

Ayrıca B. Almanya'da ;

-Rüsselsheim'de 17.2.79 tarihinde bildiri dağıtan demokratlara MHP'li faşistler saldırmışlardır.

-Verlbert'te Ekim 78 de "Türk İslam Kültür Yuvası" üyesi faşistler bir ilericiye saldırarak ağır şekilde dövmüşlerdir.

-Stuttgartta bahnof'un önünde bildiri dağıtan ATİF üyesi "Türk İşçi Derneği" üyelerine sopalı ve zincirli saldırıda bulunmuşlar çok sayıda devrimciyi yaralamışlardır.

Türkiye'deki ile benzerlik içinde olan bu tür olayların Türkiye de MHP ÜGD MİT ve KONTRGERİLLA tarafından tertiplendiği açıktır.Faşist katiller, son olarak K.Maraş'ta 200 kişiyi katlettiler.Otobüsleri ve kahveleri taradılar.Milliyet gazetesi başyazarı Abdi İpekçiyi hunharca katlettiler.İlim adamlarına saldırıp B.Cömert veKarafakir oğlu'nu öldürdüler.Faşistlerin saldırıları sonucu felç olan bilim adamı Tanilli hala Bremen'de hastahane de yatmaktadır.

Görünen odurki Türkiyeden kaçan bu faşist katiller B.Alman devletinden sığınma (Asyl) hakkı isteyerek terörlerini buradada yürütmeyi planlamaktadırlar.

Derneğimize ve üyelerimize karşı girişilen bu faşist saldırıyı; tüm işçilere,tüm demokratlara karşı girişilen faşist bir saldırı olarak nitelendiriyoruz.Bu saldırıların amacı yurt dışında da baskı ve sömürüye karşı mücadele eden tüm devrimci,demokrat ve işçileri yıldırma onların örgütlü mücadelesini kana boyamaktır.

Fakat açıkca ilan ediyoruzki bizi hiç bir güç halk demokrasisi ve bağımsızlık mücadelemizden yıldıramayacaktır.

Bize karşı girişilen bu faşist saldırıyı protesto ediyor,tüm demokrat işçi ve basın mensuplarını bu olayı protesto etmeye ve yurt dışındaki faşist yuvaların kapatılması için mücadeleye çağırıyoruz.

Türkiyeli İşçiler Derneği e.V.
Bellermannstr.17
1000Berlin 65 Tel : 493 33 26

B.ALMAN DEVLETİNİN BASKILARI BİZİ MÜCADELEMİZDEN DÖNDÜREMEYECEK

B. Alman devletinin ilerici ve demokrat işçi öğrenci ve onların teşkilatlarına karşı yürüttüğü saldırılara geçtiğimiz ay yenileri eklendi.

Bu saldırılar geçen ay Stuttgart ve Rüsselsheim'de yoğunlaştı.

Stuttgart'taki ATİF üyesi dernek üyelerine polis var gücü ile baskı uygulamaktadır. Kürt sosyal faşistlerle olan kavgayı bahane ederek D.Aygün isimli arkadaşımızın tutuklanmasından sonra, dernek üyelerimize karşı baskılar dahada yoğunlaştı. Gün geçmemektedir ki bir dernek üyesinin evi basılmasın, sudan bahanelerle karakola götürülüp sorguya çekilmesinler.

B.Alman polisi tek tek arkadaşlarımıza karşı uyguladığı baskılarla, onları yıldırma çağını, mücadelemizi engelleneceğini zannediyor.

Ama onlar yanılmaktadırlar. Bizleri hiç bir baskı mücadelemizden döndüremeyecektir Biz bu baskı ve zorlukların göze alarak hakkımız olan mücadeleye atıldık.

B.Alman polisi Stuttgart'tan başka Rüsselsheim'den de arkadaşlarımıza baskı uygulamaktadır. Bilindiği gibi Rüsselsheim derneği yeni kurulmuş bir dernektir. Ve kurulma çalışmalarından bu tarafa MHP faşistlerinin yoğun saldırısına mağruz kalmıştır. Şimdi aynı tür saldırılardan B.Alman polisi medet ummaktadır.

H.Duran isimli bir arkadaşımız ikisene önceki bir olay bahane edilerek sınır dışı edilmek isteniyor.

Bu olay üzerine Rüsselsheim ve çevresi Türkiye'li İşçiler derneği bir bildiri yayınladı. Bu bildiriye sizede iletmek istiyoruz. Bu bildiri aynen şöyledir:

H.DURAN SINIR DIŞI EDİLMEMELİDİR !

İşçi arkadaşlar, demokratlar

Bizler yurt dışında çalışan yabancı işçiler olarak çeşitli baskı ve haksızlıklara mahruz kalmaktayız. Bu haksızlık ve baskıların esas nedenlerinden biride bizlerin yabancı olduğumuzdandır. Bunun ötesinde birde hakkını arıyorsan ve demokratik mücadele veriyorsan baskılar dahada yoğunlaşmaktadır.

Buna en açık örneklerinden birisi Gross-Grau yabancılar polisinin son uygulamasıdır. Yabancılar polisi derneğimiz üyesi demokrat işçi arkadaşımız H.Duran'ın 26.3.1979 tarihinde pasaportunu sudan bahanelerle iptal ederek sınır dışı etmek kararını almıştır. Bu sınır dışı etmek kararına gerekçe olarak iki üç sene önceki bir kaç olayı ve esas olarak ta günümüzde örgütlenme çalışmalarına hız vermiş azgın faşistlerin ihbarına dayanmaktadırlar.

B.Alman polisinin bu uygulaması kesinlikle anti demokratik ve haksızdır.

1.) 2-3 sene önce olan bir olay neden zamanında gündeme alınmadı, bugün gerekçeler arasında sayılıyor?

2.) Lafta faşistlere karşı olduğunu belirten B.Alman devleti ve polisi azıllı halk düşmanı faşistlerin iftirasını gerekçe göstermektedir.

Şu bilinmelidir ki faşistler tüm yurtsever, demokrat ve devrimcilere karşıdırlar ve onlara karşı kin beslerler. O halde her kafasına esen faşist 20-30 isim ihbar ederse, bu kişiler sınır dışı etmeyi haketmiş oluyorlar !

İşçi arkadaşlar, demokratlar...

Derneğimiz Rüsselsheim ve çevresi Türkiye'li İşçiler derneği bizlerin ekonomik ve demokratik haklarımızı aktif bir şekilde savunmaktadır. Derneğimiz işçilerin menfaatine, patronların lehine olan bu çalışmalarından ötürü türlü baskılara uğramaktadır. Arkadaşımıza yapılan uygulama derneğimize yapılan saldırıların bir parçası-

dır.B.Alman emperyalist devleti ve onun polisi demokratik örgütlerimizi türlü yollarla engellemek için çaba sarfetmektedir.Onlar bununla biz işçilerin örgütsüz bırakarak dahada fazla ezmeyi ve sövmeyi amaçlamaktadırlar.

İşçi arkadaşlar,
Kazanılmış haklarımızı korumak ve yeni haklar kazanmak için tek çare örgütlü mücadeledir.Bugün arkadaşımızın başına gelen,yarın hepimize uygulanır !
B.Alman polisinin bu haksız anti demokratik kararına karşı birleşip mücadele edelim !

Talebimiz : H.Duran arkadaşımızın sınır dışı edilme kararı derhaldurdurulmalıdır

Arkadaşımıza süresiz oturma izni verilmelidir !
Bu konuda açılan imza kampanyasına katılalım !

Arkadaşlar,
Aşağıdaki adrese ve telefon numarası PROTESTO TELGRAF ve TELEFONLARI çekelim !

Adres : An den Landrat des Landkreises Gross-Gerau, Auslenderbehörde
6080 Gross-Gerau

Telefon : 06152 / 12237

RÜSSELSHEİM VE ÇEVRESİ TÜRKİYE'Lİ İŞÇİLER DERNEĞİ

Manizer Strasse 18 6090 Rüsselsheim Telefon : 06142 / 12101

KÖLN

Köln'de sosyal faşistler tarafından "adam öldürmeye teşebbüs" suçuyla ihbar edilen ATİF üyesi iki arkadaşın mahkemesi neticelendi. Mahkeme arkadaşlarımızın suçsuzluğunu saptamak zorunda kalırken aynı zamanda, sosyal faşistlerinde iftiracı, sahtekar ve halk düşmanı olduklarını belgeliyordu. Olaylar nasıl gelişmişti

Bundan birsene kadar önce 20.4.1978 tarihinde Türkiye'li sosyal faşistler UNİ menzasında bir yurtsevere saldırdılar. Saldırının ikinci haftasında çeşitli milliyetlere mensup anti sosyal faşist, devrimci guruplar; Rus Sosyal emperyalizminin uşakları olan sosyal faşistlerin gerçek yüzlerini teşhir etmek için bir miting düzenlediler, Bunu haber alan çeşitli milliyetlerden Rus sosyal emperyalizminin çanak yalayıcıları sergi bahanesiyle miting yapılan yere toplandılar. Kendilerini teşhir

olacağını anlayınca miting yapan yurtseverlere karşı sopalarla, gaz tüpleriyle saldırıya geçtiler. Çeşitli ülkelerin sosyal faşistleri saldırı sırasında birbirlerini tanımayarak kendi arkadaşlarından birisini yaraladılar. Saldırıdan hemen sonra devrimci bir arkadaşımızı ihbar ettiler. Bununla yetinmeyip olayın ikinci haftası Alman tekelci burjuvazisinin polisi ile UNİ menzasına gelerek başka bir devrimci arkadaşımızı ihbar edip yakalattılar. Polis, elinde hiç bir delil olmamasına rağmen arkadaşımızı iki günlük tutuklamadan sonra serbest bıraktı. Sosyal faşistler bu arkadaşları "adam öldürmeye teşebbüsten" dolayı mahkemeye verdiler. Mahkeme sonucu arkadaşları mahkûm edecek "yasal" hiçbir delil bulamadıklarından dolayı 1 sene sonra beraat edildiler.

Arkadaşlar, yurtseverler !

Bu olay bunların kimden medet umduklarını ve burjuvaziye yaranmak için yapamayacakları şeyin olmadığını gösterdi. Önceden hazırladıkları planlı saldırı geri tepince bu kezde Alman burjuvazisinin yardımına baş vurdular. Bu olay ve bunun gibi örnekleri kendilerine devrimci diye Rus sosyal emperyalizminin uşağı sosyal faşistlerin devrim diye bir sorunu olmadıklarını gösterir. Bu sahtekarların İngilterede yurtsever öğrencilerin kongrelerine saldırmaları demokrasi anlayışlarındandır. Bu sahtekarların devrim diye halklara vaat ettikleri Afganistandaki askeri faşist diktatör lüktür, Eritrede bağımsızlık için savaşan halka tanklı toplu sindirme hareketidir. Enson örneği masaları vasıtasıyla Kamboçya halkının iç işlerine el uzatmaktır. Biz devrimciler yeminli halk düşmanı sosyal faşistlerin Türkiye halkına vaat ettikleri ileri demokratik düzen'inden halkın hertürlü hakkının gaspedildiği bir zulüm diktatoryası olduğunu biliyoruz. Bugün ülkemizde muhalefette olduklarından barış havariliği yapıyorlar. Faşistlere tokat atmağa çekinen bu uşaklar birçok devrimcimin kanına girmiştir. Mücadelemizin gelişip güçlenmesi onları saldırgan yüzlerini günbegün açığa çıkarıyor.

KİMLER BU OLAYIN GELİŞMESİNE GÖRE NASIL TAVIR ALMIŞLARDIR ?

Anti sosyal faşistler ve devrimciler halk düşmanlarının öğrenci gençliğinin devam ettiği UNİ menzada yuvalanmalarını engellemek için topluca menza salonundaki masalara sergi açtılar bu arada özellikle halkın kurtuluşu siyasetini savunanlar, sosyal faşistlerin ne pahasına olursa olsun menzaya bırakılmamasını gerekirse devrimci şiddet kullanılmasını fikrini öne sürdüler. Sosyal faşistlerin özellikle teşhiri ni öneren, sonraki mücadele biçimlerinin olayın sıyrine göre gündeme geleceğini söyleyen ATİF ve ATÖF'lü arkadaşlar "pasivizm"le suçlandılar. 20.4.78 tarihinde düzenlenen mitinge KBW, KPD/ML, CİSNU, CİS, GUAFS, HALKIN SESİ, HALKIN KURTULUŞU, HALKIN YOLU, ATİF, ATÖF sempatizanları katılıp konuşmalar yaptılar. Konuşmalar salonun dışında devam etti. Sosyal faşistlerin arkadaşlarımızı mahkemeye vermeleri üzerine biz, miting günü tüm orada bulunan siyasi görüşlere mahkemede tanıklık etmeleri için çağrıda bulunduk. Aydınlik revizyonistleri, "üç dünya teorisi" ile burjuvazi ile ittifakını meşrulaştırdı. "Bizi halk saflarında görmediğiniz için sizi desteklemeyeceğiz" diyerek sınıf niteliklerine uygun cevap verdiler. KPD/ML ise "olay günü biz orada yoktuk diyerek", HALKIN KURTULUŞU ise destekleyeceklerini söyledikleri halde ne kadar "samimi" olduklarını gösterdiler.

Sosyal faşizme karşı mücadelenin üzerine inciler döktüren,özünde revizyonist , siyasi akımların gerektiğinde ne kadar "keskin" laflar ettiğini gördük.Onlar: "Sosyal faşizme karşı mücadele", "eylem birliği" çıkırtkanlığı yapa dursunlar,bu olay karşısında takındıkları tavır bu fikirlerin,gazete sayfalarını taşamadığını,iyi niyet temennilerinden öteye bir şey olmadığını gösterdi.

Bu olay sosyal faşistlerin halk düşmanı yüzünü teşhir ederken,bizlere aynı zamanda oportunistlerin kaypaklığında gösterdi.

Sosyal faşizme karşı olduğunu bas bas bağırان bu burjuva devrimcilerinin aslında, devrim diye,faşizme ,sosyal faşizme karşı mücadele diye bir meseleleri yoktur.

-KAHROLSUN FAŞİSTLER SOSYAL FAŞİSTLER !
-KAHROLSUN OPORTUNİSTLER !

AACHEN

ATÖF Üyesi Aachen Türk Öğrenci Derneği ve ATİF üyesi Aachen ve Çevresi Türki yeli İşçiler Derneği,,5--10 Şubat günlerinde düzenledikleri Türkiye Haftasını Faşist Katliamları ve Sıkıyönetimi protesto yürüyüşüyle sona erdirdiler.. Bu eylemlerin amacı, yurtdışındaki MHP derneklerinin kapatılması talebi ve yurdumuzdaki sıkıyönetimin teşhiri idi. Bu eylemlerle : ilgili toplantılar Aralık 78 ortalarında başladı. Bu toplantılarda işçi ve öğrenci derneklerinin temsilcilerinden başka ,Aachen'de çeşitli uluslardan anti faşist, anti emperyalistlerde katıldı. 5 Şubat' a kadar haftada bir kez olmak üzere yapılan bu toplantılarda ATÖF'ün Türkiye hakkında olan görüşleri anlatıldı. Bu toplantılarda, çeşitli dernek temsilcisi olan bu arkadaşlara, çelişkili oldukları konularda dahil, yurdumuzun sosyal, ekonomik, siyasal, coğrafi durumu hakkında bilgi verildi, ve canlı tartışmalara neden oldu. Bildiri, afiş, resim sergisi, dialar için görev bölümü yapıldı. Hafta başında mensa ve şehirde resim sergisi açıldı, bildiriler dağıtıldı. Biz iki gece planlanlamış, birinde Türkiye ile ilgili bir film gösterip, yurdumuzun sosyo-ekonomik ve siyasi yapısını anlatmak, ikinci gecede ise MHP derneklerinin kapatılmasını hedefleyen ve onların Türkiye'de ve yurtdışında yaptıklarının tecritini amaçlıyorduk. Ancak çarşamba gecesi göstermemiz gereken film, film şirketinin film paketi üstüne faşistlerin dernek numarasını yazmaları üzerine elimize geçmedi.Şirketin yolladığı filim Aachen Bahnhof'una gelince, yetkililer pakette yazılı numaraya telefon ediyor, gelen bir faşistte filmi alıp götürüyor, Son andaki çabamız fayda vermedi. Haftanın ağırlığı esas olarak bu filimdeydi. Bunun üzerine çarşamba gecesi yaptığımız değişiklikle elimizdeki diaları gösterdik ve MHP hakkında hazırladığımız semineri okuduk. 100'den fazla bir kitlenin katıldığı gece, bütün bu tersliklere rağmen oldukça olumlu oldu. Bu gecede Türkiye hakkında ilgiç sorular soruldu ve canlı bir tartışma ortamı vardı.

Kazandığımız tecrübe ve bu eylemde çıkardığımız derse göre, ATÖF ve ATİF'in benzer eylemleri kesinlikle yapması gerektiğidir. Çeşitli uluslardan devrimcilerin Türkiye hakkında edindikleri bilgiler çok sığdır. Düzensiz çıkartılan bildiriler ve Türki-İnfo'lar yetersizdir. Diğer uluslardan devrimciler arasında propogandaya ağırlık vermek zorundayız.Yurtdışında bulunan, dışımızdaki Türkiye teşkilatlarının hepsi yurdumuz hakkında yanlış bilgiler vermekte, doğrular çarpıtılmakta, böylelikle halkımızın Halk demokrasisi ve bağımsızlık mücadelesi zarar görmektedir. Yabancı ilerici-devrimciler yurdumuz hakkında yanlış bilgilerde sahiptirler. Örneğin; hala Ecevit "Sosyal Demokrat" olarak nitelendirilmekte,gerçek karakteri gözardı edilmektedir. Yurdumuzda yarı-feodal sistemin olmadığı görüşleri hakimdir. Milli mesele konusunda, diğer uluslardan yurtseverler bihaberdir. Sıkıyönetimin getirdikleri bilinmemektedir. Türk hakim sınıfları yanlış ele alınmakta, emperyalist burjuvazi ile komprador burjuvazi birbirine karıştırılmaktadır. Bunlara benzer bir dizi konu daha söz konusudur.

Özellikle sıkıyönetimi teşhir konusunda aktif çalışmalıyız. Yurdumuzda sıkı yönetim şartlarında, devrimcilerin legal yollardan komprador patron ağa devletini ve sıkıyönetimi teşhiri yasaklamıştır. En küçük bir kıpırdanış, kana boğulmak istenmektedir. Bu görev yurtdışında bize düşmektedir. TÖK-YD, bu görevi üstlenmeli Türkiye haftaları yada geceleri düzenlemelidir. Elimizde bulunan resim sergisini ve diaları geliştirdik. Bu konuda çalışmalar sürdürülmektedir. Esas olarak öğrenci arkadaşlar, şimdiden örgütlü bulundukları yerlerde diğer uluslardan devrimci öğrencilerle, demokratlarla ön çalışmalara girmelidirler.

Türkiye haftası sonunda yürüyüşe Aachen'den ve çevredeki ATİF, ATÖF üyesi derneklerden 200'ü geçkin işçi, öğrenci veİranlı,Filistinli, Afrikalı,Alman devrimci ve demokratları katıldılar. Yürüyüş esnasında Türkiyelilerin yürüyüşe katıldıklarını izledik.Yürüyüş disiplinli ve kitlelere sesini duyurur nitelikte idi. Yürüyüşte dahil, bu eylemlerde toplam 7000 Almanca, 500 türkçe bildiri dağıtıldı.Yürüyüş esnasında sık sık fakat kısa, eylemin amacını bildiren almanca-türkçe konuşmalar yapıldı. Yürüyüş, tüm yapılan eylemlerin amacını içeren bir konuşma ile sona erdi.

Hedefi doğru tespit edilen somut eylemler destek görmektedir. Yerel gazetelerinden birinde bile yürüyüşümüzle ilgili bir resim çıktı ve "Bozkurtların"

yasaklanmasını talep ettiğimiz belirtildi.

S I K İ Y Ö N E T İ M K A L D I R I L M A L I D I R !

Y A Ş A S I N T Ü R K İ Y E L İ Ö Ğ R E N C İ L E R K O N F E D E -
R A S Y O N U - Y U R T D I Ş I (T Ö K - Y D)

ARKADAŞLARIMIZIN KATİLİ KOMPRADOR PATRON-AĞA DEVLETİLİR

Binali YİĞİT yoldaşı 12/3/1979 tarihinde elim bir trafik kazasında kaybettik Karşılıklı iki otomobilin çarpışması sonucu YİĞİT yoldaşımız ve derneğimiz üyesi İsmail SAĞLAM ağır bir şekilde yaralanırlar. İsmail arkadaşın annesi yaralanmamasına ramen, geçirdiği şok sonucu ölür.

Arkadaşlarımızı halktan kişiler Şerefli Koçhisar hastahanesine götürür..Hastane yetkilileri her ikisininde ağır olduğunun , burada tedavi edilemeyeceğini Ankara Acil Trafik Hastahanesine götrülmelerini sağlık verirler..

Hastahane ambulansında" benzin" olmadığından dolayı arkadaşlarımızı yolcu otobüsü ile Ankaraya götürülürler. Kazanın oluşundan hastahaneye götürülüş arasında 5 saatlik bir zaman geçer ve arkadaşlarımız hastahaneye ulaşmadan can verirler.

BİNALİ YİĞİT yoldaş, yoksul bir köylü ailesinden gelmekte idi.

O, kısa fakat değerli yaşantısı boyunca, halkımızın çektiği acıları, yoksulluğu bizzat yaşayan bir devrimci idi.

O, ve ailesi diğer ailelerle birlikte Tunceli/Pülümür'deki zalim, büyük toprak ağası Ali-Şan ağasının topraklarından kaçmışlar, Konyanın kıraçtopraklarına yerleşmişlerdir.

Büyük toprak ağası Ali Şan Ağa'nın zulmünden ve azgın sömürüsünden kaçış olayına KALİ BABA (Kali Durmuş) adlı bir adam önderlik eder. Kali Baba hertürlü komploya, ve tehdide yiğitçe göğüs gerer. Korku nedir bilmez. Daha sonra toprak ağası tarafından kurulan tuzakta alçakça katledilen Kali Baba çok sayıda yoksul köylünün, çocuk yaştaki az çok akli erenler üzerinde ,burada BİNALİ YİĞİT arkadaşımız üzerinde de derin etkiler bırakır.

O'nun yiğitliği , fedekarlığı, zulme baş kaldırışı, toprak ağasının zulmüne ve azgın sömürüsüne duyulan nefretle birleşir.

Niyahet Binali yoldaş para kazanmak,yoksul ailesinin maddi durumunakatkıda bulunmak umutları ile Almanya'ya gelir.Burada zalim toprak ağalarına ve komprador patronlara,onların talan ve sömürü düzenlerine kini dahada bileynenir.Bu kin ve nefret işçi sınıfı düşüncesini kavradıkça çoğalır,kendini işçi sınıfı önderliğinde halkımızı,emperyalizmin boyunduruğundan,komprador burjuvazi ve toprak ağalarının kanlı sömürü ve zulümünden kurtaraçak Demokratik Halk Devriminin gerçekleşmesine adar.

Binali YİĞİT yoldaş örgütlü mücadelenin önemini kavramış militan bir örgütleyici idi.O,ülkemizde emperyalizmin tahakkümünü ve faşizmi yok etmenin örgütlü mücadele ile mümkün olacağını devrimcilere kavratmıştır.

Yiğit yoldaşımız,işçi sınıfı düşüncesinin düşmanı siyasetlere karşı,bölücülüğe, tasfiyeciliğe,inkarcılığa karşı kararlıkla mücadele etmiştir.O,biz yurtdışındaki Türkiye'li işçilerin kurtuluşlarının ancak ve ancak Türkiye halkının bağımsızlık ve halk demokrasisi mücadelesinin başarıya ulaşması ile mümkün olacağını yılmadan usanmadan anlatmış,bu haklı mücadeleyi desteklemiş,geniş yığınlara bu haklı mücadelenin propağandasını yapmıştır.

O, bizleri iliğine kadar sömüren batı Alman emperyalizmine karşı çıkmış ekonomik ve demokratik haklarımızın genişletebilmesi için elinden geldiğince mücadele etmiştir.O ülkemizin yeraltı yerüstü zenginliklerini talan eden,halkımızı açlık ve sefaletle iten emperyalistlerin hepsine,onların ülkemizdeki sosyal dayanakları olan komprador patron ağaların bütün kesimlerine kararlılıkla karşı koymuştur. O,dünyadaki bütün emperyalistlerin,sosyal emperyalistlerin ve hertürden gerici-lerin tutarlı düşmanı idi, O,B.Almanyadaki Türkiyeli işçilerin tek demokratik üst örgütü olan ATİF'in örgütlenmesine büyük çaba sarfetmiş,ATİF'in bütün eylemlerine katılmıştır.O,ATİF'in doğru siyasetinin düşmanlarına karşı amansızca mücadele etmişti.O,Ulm Türk HalkOcağının yönetimine çöreklenen bir avuç gericiye karşı ve Ulm Türk Halk ocağının demokratik bir kitle teşkilatı haline gelmesinde, ATİF'e üye olmasında tayin edici çalışmalar yapmıştır.

ARKADAŞLAR:

Arkadaşlarımızın katili komprador patron ağa devlitidir.Çünkü,bizleri yaban ellere birdilim ekmek için gitmeye zorlayan bu devlettir.

Komprador patronların - ağaların ve onların uşakları Ecevitlerdir,Demireller,Türkeşler,Erbakanlar,Feyzioğullar vs. ve bu faşist devletin müsteşarları,müdürleri genelmüdürleri,bankerler,ithalat-ihratcılar,faşist generaller tek cümle ile bu devleti elinde tutanlar ve onların gönüllü uşakları lüks arabalarla sefa sürerlerken hastane ambulanslarında benzin bulunmamaktadır.Bunun sorumlusu faşist devlettir.

Arkadaşlarımızın sigaralarını,paralarını çalan trafik polisleri bu devletin polisleridir

-BİNALİ YİĞİT arkadaşlarımızın elbiselerini hastanede çalan hastane görevlileri bu devletin memurlarıdır.

Arkadaşlarımızın seyahat ederken değil,bir dilim ekmek için geldikleri Almanya-dan giderken ölmüşlerdir.

-KAHROLSUN KOMPRADOR PATRON AĞA DEVLETİ !

-BİNALİ YİĞİT ARKADAŞIMIZIN KATİLİ KOMPRADOR PATRON AĞA DEVLETİDİR !

-BİNALİ YİĞİT ARKADAŞIMIZ ÖLÜMSÜZDÜR !

-BİNALİ YİĞİT ARKADAŞIMIZIN KATİLİ ANISI MÜCADELEMİZE ÖRNEKTİR !

-İSMAİL SAĞLAM VE ANNESİNİN KATİLİ KOMPRADOR PATRON AĞA DEVLETİDİR !

YURTSEVER DEMOKRAT ÖĞRENCİ GENÇLİĞE!

NEDEN VE NASIL BİR KİTÖB'de ÖRGÜTLENMELİYİZ ?

Arkadaşlar !

Öğrenci kitlesi olarak Almanyada neden bulunuyoruz? içimizden kendi kendine bu soruyu yöneltip üzerinde duranımız varmı? Bizi buraya iten sebepler nelerdir? Yoksa bizler Almanların sarı kızlarınıamı aşkıttık, diskoteklerini mi özlemiştik? Peki Almanyada aradığımızı buluyormuyuz? B.Alman devletinin bize karşı olan tavrı nedir? İstedığımız zaman oturma, çalışma izni alabiliyormuyuz? Toplumdaki yerimiz nedir? Yarın tahsili bitirdiğimiz zaman kime hizmet edeceğiz? Hiç bunlar üzerinde duranımız varmı? Yoksa 'boşverelim, hani ya bizim o kadar sorunlarımız varki, ne kalem yazar nede deftere sığar. En iyisi boşverelim, gemisini yüzdüren kaptandır, Böyle gelmiş böyle gider gibi kendimizi kandırıcı sözlerle herşeyi olduğu gibi, değişmez olarak kabul edelim gitsin.' Fakat kadercilik, doğmatizim ençok kaptanların, beylerin, patronların, ağaların kısacası düzenbazların işine geliyor.

Arkadaşlar.

Bizler çoğumuz ülkemizde öğrenim imkânı bulamıyan, ne pahasına olursa olsun amacına erişmek isteyen öğrenci kitlesiyiz. Ülkemizdeki eğitim sisteminin bozukluğundan çaresiz kalmış, bunalmış, kurtuluşu Avrupada özellikle B.Almanya'da arayanlarız. Yağmurdan kaçarken doluya tutulduğumuzun farkındamıyız? Bizler burada belli bir çoğunluğu teşkil etmemize rağmen tahsilini tamamlayıp giden arkadaşların sayısı parmakla gösterilecek kadar azdır. Zamanla azalacak olanaklarımızla bu durum aleyhimizde gelişme gösterecektir.

Diğer taraftan Türkiyedeki eğitim sistemi ise bir faciayı andırmaktadır. Bilindiği gibi 1977/78 üniversitelerarası seçme sınavına 375 bin öğrenci katılmış bunlardan yalnız 35 bini öğrenim hakkını elde edebilmişti, geriye kalan 340 bin kişi işsizler ordusuna katılmıştı. Üniversiteye girme mucizesini gösteren yoksul, dargelirli aile çocukları da can güvenliğinden yoksun bir şekilde faşist baskı altında öğrenimine devam etmeye çalışmaktadır. Öğrenimini tamamlayan yoksul aile çocukları ise iş bulamamaktadırlar.

Yurtsever öğrenci gençlik bu gidişe dur demek için, demokratik üniversite ve öğrenim özgürlüğü için mücadeleye atılmakta, hergün içinden sayısız kurbanlar vermektedir. Gün geçmiyorki bir yurtsever öğrenci, öğretim üyesi faşist diktatörlüğün elikanlı faşist köpekleri tarafından kurşunlanmasın. Bu faşist baskı ve cinayetler yüksek okullarda kalmayıp orta dereceli okullarda yansımaktadır. Ülkemizdeki eğitim bozukluğunun, giderek halkımızı dahada ezen hayat pahalılığının, işsizliğin, faşist cinayetlerin ve kitle katliamlarının sosyo-ekonomik yapıdan ve mevcut düzenin bozukluğundan kaynaklandığını ve kurtuluşa ancak birlikte verilecek mücadele ile kavuşulacağını artık öğrenci gençlik kavramakta, halkımızın haklı mücadelesinde yerini almaktadır.

Cumhuriyetin ilânından buyana 55 yıl geçti, fakat 55 yıllık cumhuriyet tarihi işçilere, köylülere, memurlara, küçükesnaf ve zanaatkârlara ve tüm emekçi halkımıza baskı, sömürü ve zulümden başka birşey getirmedi, getirmesinde mümkün değildi. Çünkü cumhuriyetin ilanı ülkemizin sosyo-ekonomik yapısında köklü bir değişiklik meydana getirmedi. Kurtuluş savaşı ile sömürge topraklar kurtarıldı ama yarı-sömürge yarı-feodal yapı olduğu gibi muhafaza edildi. Bunun nedeni ise Kurtuluş savaşının önderliğini Türk ve müslüman komprador burjuvazi ve toprakağalarının ele geçirmesidir.

Bugün ülkemiz hala emperyalistlerin yarı sömürgesi durumundadır. Halâ ülkemizin zenginlik kaynakları, halkımızın alın teri emperyalistlerce sömürülmekte ve insafsızca talan edilmektedir.

Türkiyenin dış borçları bugün 15 milyar doları yani yaklaşık 300 milyar Türk lirasını geçmektedir, bunun yanında Türkiye % 13,3 işsizlik oranıyla dünyada ön sıralarda yer almaktadır. Halen 15-65 yaşları arasındaki çalışan nüfusun % 82 si ise sosyal güvenceden yoksundur. Yurt dışında emperyalistlerin insafsızca sömürdüğü işçilerimizin sayısı ise milyonları bulmaktadır.

Yine köylülerin % 30 undan fazlası topraksız, % 53 ünün toprakları ise kendilerine yeterli değildir. Nüfusun % 55 i okuma yazma bilmemektedir. Türkiye'de canlı doğan her bin çocuktan şehirde 80 i kırsal bölgelerde ise 200 ü bir yaşına gelmeden ölmektedir. 0-1 yaş arasındaki ölümler ise toplam ölümlerin % 20 sini oluşturmaktadır. Ayrıca Türkiye'de yaş ortalaması 45 tir. Bu oran ABD'de 67,5 a ulaşmaktadır. Ülkemizde hala 6,5 milyon kişi yakacak olarak tezek kullanmaktadır. Büyük şehirlerde ise halkın % 70'e yakını gece-kondularda barınmaktadır. Paranın satın alma gücü her geçen gün düşmekte, hayat pahalılığı durmadan yükselmektedir. Yaşam giderek dahada zorlaşmakta, halkımız yoksulluk, sefalet içine gömülmektedir.

Bunun yanında biravuç komprador-patron, ağalar, tefeci-tüccarlar ve vur-guncu, soyguncular ise mallarına mal, milyonlarına milyonlar katmaktadır. Halkımızı insafsızca soyup sömürmektedirler. Aldıkları pay karşılığında hakim sınıflar ülkemizi emperyalist efendilerine peşkeş çekmektedirler. Diğer yandanda halkımız üzerindeki sömürlerini sürdürebilmek saltanatlarını koruyabilmek ve devam ettirebilmek için halkımıza karşı her türlü zulüm ve zorbalığa girişmektedirler.

"İstiklâl mahkemeleri", "Örfi idareler, 12 Martlar, DGM ler, Kanatlı 78 tatbikatı" hep halkımız üzerindeki faşist zulüm ve terörün araçları olmuştur. Bugünkü "Sivil sıkıyönetimler" ve çıkarılması plânlanan "ihtisas mahkemeleri" yeni okul kanunları'da aynı öze sahiptir. Onların asıl amacı her ne pahasına olursa olsun, halkımızın halk demokrasisi ve bağımsızlık mücadelesinin önüne set çekmek ve zafere ulaşmasını engellemektir. Halkımıza karşı yapılan tüm baskı, zulüm işkence ve katliamların, demogoji, yalan ve sahtekarlıkların nedeni işte burada yatmaktadır. Resmi ve sivil faşist cinayet şebekelerinin halkımıza azgınca saldırılarının, hunharca katliamların sebebi işte budur. Kürt milleti ve diğer azınlık milliyetler üzerinde amansız "Milli Zulüm" politikası izlenmesi işte bundandır. Bütün bunlar göstermektedirki 55 senelik Cumhuriyet halkımıza baskı, sömürü ve zulümden, emperyalist boyunduruktan, komprador-burjuvazi ve toprak ağalarının eli kanlı faşizminden, demogoji, yalan ve sahtekarlıklarından başka birşey getirmemiştir.

Bugüne kadar gelmiş geçmiş siyasi parti iktidarlarını hiçbirisi halkımızın taleplerini yerine getirmemiştir, getireceğede benzememektedir. Seçimlerden önce halka binbir vaadlerde, fikir özgürlüğünden yana olduğunu savunan, 1971 deki 12 Mart sıkıyönetime karşı olduğunu söyleyen faşist Ecevit hükümeti bugün 13 ilde sıkıyönetim kurmuştur. "Hem sağa hem sola karşı" olduğunu palavrasını atarak halkımıza sıkıyönetimi şirin göstermeye çalışmaktadır. Özünde sıkıyönetim halkımızın faşist diktatörlüğe karşı mücadelesini bastırabilmek için ilan edilmiştir, hiçbir yalan bu gerçeği gizleyemez.

Halkımız sıkıyönetimin kendisi ve mücadelesi için ne anlama geldiğini yaşamıştır ve bugünde bunu yaşamaktadır. Bugün İstanbul'da ve İzmir'de çeşitli yurtsever ve devrimci yayınları kapatmaya yönelen, seçimlerden önce fikir özgürlüğünden dem vuran faşist Ecevit hükümetidir. Faşistlerin Maraş'taki katliamını protesto eden Yurtsever-devrimci öğrencileri sorgusuz sualsiz tutuklayıp haklarında 2,5 - 5 yıla kadar ağır hapis cezası isteyen yine bu hükümettir.

Açıkçası Halk partisinin hak iktidarından anladığı şudur: Ülkemizde faşist MC nin borazanlığını yaptığı ABD emperyalizmi yerine, Batı avrupa emperyalizminin, özellikle B.Alman emperyalizminin hakimiyetini üstün kılmaktır.

Kısacası 55 senelik Cumhuriyet tarihi göstermektedirki çeşitli milliyetlerden halkımızın kurtuluşu Emperyalistlerin ve Sosyal-emperyalistlerin ülkemizde borazanlığını yapan Komprador-patron Ağa partilerinin eliyle mümkün olmamıştır ve mümkün olamazda.

Bu gerçeklerin ışığında artık herkes kendine şu soruyu sormalıdır. Ülkemizi bu durumdan kurtarmak nasıl mümkün olacaktır? Ülkemizin içinde bulunduğu bu durumdan kurtulabilmesinin tek yolu, ülkemizin emperyalizme bağımlı yarı-sömürge, yarı-feodal yapısının bir Demokratik halk devrimiyle tasviye edil-

mesidir. Emperyalizmin ülkemiz üzerindeki egemenliğine son verilmesi, ülkemizin bağımsız ve demokratik bir ülke haline getirilmesidir.

Hakim sınıflar başta işçi sınıfımız olmak üzere halkımızın demokratik halk devrimi mücadelesini her türlü alçakça yönteme ve araçlara baş vurarak engellemeye çalışmaktadırlar. Onlar halkımız içerisindeki farklı milliyetleri birbirlerine düşman etmeye çalışmakta, hakim Türk milliyetçiliğini diğer milliyetlere karşı körüklemektedirler.

Onlar, basın yayın yoluyla yaptıkları propagandada halkın mücadelesini sınıf karşıtlıklarının kaçınılmaz bir sorunu olarak değil; mezhep kavgasıymış gibi göstermeye çalışmaktadırlar.

Peki, ya ülkemizdeki Yurtsever-devrimci gençliğin halkımızın mücadelesine ve olaylara karşı tavrı nedir?

Ülkemizdeki devrimci gençlik Komprador-patron ağa devletinin Faşist diktatörlüğünün bu yalan ve demogojisine karşı çıkmakta, varolan çatışmaların bir mezhepler kavgası değil ezilen sınıfların ezen sınıflara karşı verdiği mücadelenin ürünü olduğunun bilincinde hareket etmektedir.

Yurtsever-devrimci gençlik hangi mezhepten, hangi milliyetten olursa olsun, işçilerin, köylülerin, tüm emekçilerin Komprador-patron ağa düzenine karşı mücadeleciler birliğinden yanadır.

Yurt dışındaki biz yurt-sever öğrencilerin görevi ise bulunduğumuz yerde, ülkemizdeki komprador-patron ve toprak ağalarının faşist düzenini teşhir etmek, halkımızın mücadelesini dolaylı olarak desteklemektir. Uluslararası Emperyalizme, Sosyal-emperyalizme ve her türlü gericiliğe karşı uluslararası işçi sınıfının, ezilen halkların ve ezilen ulusların yanında yer almaktır.

Bu tespit edilen görevlerimizin yerine getirilebilmesi için ise yurtsever öğrenciler kendi mesleki kuruluşları olan demokratik derneklerin çatısı altında birleşmelidirler. Biz Kiel ve çevresindeki öğrencilerin geniş birliğini ise bu temel siyaset doğrultusunda çalışma yapacak derneğimiz sağlayacaktır.

Bilindiği gibi Kiel'de çoğumuzun üyesi bulunduğumuz bir öğrenci birliği vardır. Ama nevarki kuruluşundan buyana birliğin açık, doğru bir siyasetinin ve buna bağlı olarakta aktif çalışmasının olmayışı onun, öğrenci kitlesinin bilinçli birliğinin sağlanmasında araç olabilmemesini engellemiştir.

Gelen giden yöneticilerin siyasetlerinin kaçınılmaz sonucu olarak sorumsuzca davranışlardan, birbirlerine karşı demogojiden, kişisel sürtüşmelerden, birbirlerine karşılıklı çamur atmaktan başka birşey yapmadılar. Bugünkü yönetim ise bunun engüzel encan alıcı örneklerini sergilemektedir. Onların çalışmaları malarına sebep olarak getirdikleri şikayetler formaliteden ibarettir.

Arkadaşlar, Kiel ve çevresinde yurtsever öğrencilerin birliğinin (kof değil, sağlam) sağlanması ancak ve ancak birliğimizde uygulanacak sağlam, ilkel siyaset temelinde mümkündür. Bizler bunun, birliğimizin demokratik bir birlik ve siyasetinin "Demokratik kitle dernekleri siyaseti" olması, yönetime gelecek arkadaşların bu platformda dürüst çalışmasıyla gerçekleşeceğine inanıyoruz.

Demokratik birliğimizin (KİTÖB'ün) temel siyaseti şu olmalıdır.

1) Öğrenci gençliğin ekonomik ve demokratik haklarını savunmalı ve bunu aktif mücadeleye dönüştürmelidir. Bunu yaparken de gerçek kurtuluşun devrimle olacağının propagandasını yapmalıdır. Bağımsız ve Demokratik bir Türkiye savunmalıdır.

2) Halkımızın faşizme karşı aktif mücadelesini desteklemelidir. Faşizme karşı mücadelede bir faşist kliğe karşı mücadeleyi anlamamalı, faşizme karşı mücadele komprador patron ve toprak ağalarının faşist diktatörlüğüne karşı bir mücadele olarak anlanmalıdır.

3) Uluslararası planda emperyalizme, sosyalemperyalizme ve her türlü gericiliğe karşı çıkmalı; Uluslararası işçi sınıfının ve ezilen halkların yanında yer almalıdır. Emperyalizmi zayıflatan her hareketi desteklemelidir.

4) Milli zulme karşı çıkmalı ulusların kendi kaderlerini tayin hakkına kayıtsız şartsız savunmalıdır.

5) Aynı amaçtaki diğer teşkilatlarla dayanışmaya gidilmelidir.

6) Emperyalist yoz kültüre karşı halkımızın öz kültürünü yaymaya çalışmalı, bu amaçla tiyatro, seminer, folklör v.b. çalışmalar yapılmalıdır.

YAŞASIN ÖĞRENCİ GENÇLİĞİN DEVRİMCİ MÜCADELESİ !

YAŞASIN HALKIMUZIN DEMOKRASİ VE BAĞIMSIZLIK MÜCADELESİ !

KAHROLSUN EMPERYALİZM SOSYAL-EMPERYALİZM ve HER TÜRDE GERİCİLİK !

YAŞASIN KİEL ve ÇEVRESİNDEKİ YURTSEVER ÖĞRENCİ GENÇLİĞİN DEMOKRATİK
KİTLE TEŞKİLATI BİRLİĞİMİZ K İ T İ B

K İ T Ö B'te birlik.

Yurtsever Kiel ve çevresi
Devrimci Öğrenciler

KÖLN

Halkımızın gün begün teşhir olan faşist diktatörlüğe karşı muhalefetine, halk düşmanları mal bulmuş mağbiri misali saldırıyorlar. Onların amacı yıllardır tekrarlanan komedyayı değişik aktörlerce yeniden sahneye koymaktır. Bu oyun iktidardaki teşhir olan güce karşı muhalefet partilerinin savunucusu ve demokrasi havarisi keşilmesidir.

Halkımızın olduğu her yerde bu muhalefet önemli boyutlara varmaktadır. Bugün Halkın aydını, halkın namuslu evladı olmanın sorumluluğunu duyan herkes bu muhalefetin yozlaştırılmasına karşı saf tutmalıdır. Unutmayalım ki ; bu muhalefetin sağlıklı bir raya oturtulması ve gerçek hedefini kavraması bizim kendi kurtuluşumuzu da getirecektir.

Köln'deki Türkiye'li yurtsever, demokrat öğrencilere;

Halkımızın mücadelesinin yanında bizlerde örgütlü olarak yerimizi almalıyız. Yaşanan gerçek odurki; Komprador Patron-Ağa Devletinin, bizlerin sorunlarını çözmek gibi bir mesele yoktur. Çözüm bekleyen bir yığın sorunumuza kulak tıkayanlara karşı gösterdiğimiz "eyüp sultan sabrı" adam sendeliciliği terk etmenin zamanıdır. Örgütsüzlük, halkımızın mücadelesine omuz vermemizi olumlu nitelendirdiklerinden her geçen gün birisinin eksilmesini getirmektedir. Emperyalizme sosyal emperyalizme faşizme sosyal faşizme karşı olan, ulusların kendi kaderlerini tayin hakkını savunmak ilkeleri temelinde oluşacak devrimçi birliğimiz bizim sorunlarımıza çözüm arayacaktır. Bu amaçla daha önce kuruluş çalışmaları yapılan "Köln Üniversitesi ve Yüksek Okulları öğrenci derneği" ne sahip çıkmalı ve yaşatmalıyız. ATÖF sempatizanları tarafından düzenlenen 23.3.1979 tarihli toplantıda bu derneği, Köln öğrenim gençliğinin merkezi demokratik kitle örgütü haline getirme kararı alınmıştır.

7.4.1979 cumartesi günü saat 15.00 de yapılacak toplantıya kitlenin katılımını sağlamayı görev sayalım.

-YAŞASIN İLKELİ BİRLİĞİMİZ !

-YAŞASIN KÖLN ÜNİVERSİTESİ VE YÜKSEK OKULLARI ÖĞRENCİ DERNEĞİ !

BREMEN

BREMEN 'DEKİ YABANCI ÖĞRENCİLERİN, BURS İÇİN
YÜRÜTTÜKLERİ AÇLIK GREVİ.

1978/79 kış sömestirisinde, Bremen senatosu, Bremende yeni okula başlayan yabancı öğrencilere verilmesi gereken bursu kaldırdı. Sebep olarak ta Senatonun elinde para olmadığıdır. Yine senatonun aldığı karara göre her sömester 20 öğrenciye burs verilecek. Halbuki geçtiğimiz sömestiride üniversiteye başlayan 100 öğrenci var. Demek oluyorki, geriye kalan 80 öğrenci burs alamayaçaktır. Aslında Bremen senatosunun, yabancı öğrencilerin burs meselesi ile aldığı bu karar, B.Alman emperyalistlerinin, biz yabancı öğrencilere uyguladığı baskıların bir parçası olarak görülmektedir. Bremen senatosunun aldığı bu kararı protesto için yabancı öğrenciler çeşitli eylemler düzenlediler. Bu eylemlerden biride 2,5 gün süren açlık grevi idi. Bu eylemler sonucu Bremen senatosu, 20 öğrenci için planladığı bursu 60 öğrenciye çıkardı. Ayrıca İrandaki gelişen olaylar sonucu uzun dönemden beri ailelerin - den para gelmeyen İranlı öğrencilere Studentenwerk bir defaya mahsus olmak üzere Şubat ayı için 600 DM yardımda bulundu. Buna rağmen, Bremen senatosunun, yabancı öğrencilere burs vermeme kararı halâ geçerliliğini sürdürmektedir.

Senatonun aldığı bir karara görede, bundan böyle hangi öğrencilerin burs alama - yacağını kurulaçak olan bir komisyon karar verecek. Bu komisyon üç tane Sosyalwerk ten temsilci bir öğretim üyesi ve iki öğrenciden oluşması gerekiyordu. Fakat komis yonda temsil edilmesi gereken iki öğrenci ise böyle bir komisyonun toplantılarına katılmadıklarını belirttiler. Bununla birkere daha Bremen senatosunun, özellikle yabancı öğrencilerin haklarına karşı nasıl saldırdığını göstermektedir.

Biz yabancı öğrencilerin çoğu emperyalizme bağımlı yarı sömürge-yarı feodal ülke - lerden gelmekteyiz. Bizlerin buralara kadar okuma amaçı ile gelmemizin sebebi, biz lerin ülkemizde okuma imkanı bulamamaktadır. Mesela ; Türkiyede 350 000 Lise me - zunundan ancak 24 000'i üniversite ve yüksek okulda okuma imkanı bulabildiler. Ge - riye kalan binlerce lise mezunu ise işsizler ordusuna katılmaktadırlar.

İrandaki durumda hiçte türkiyeden aşağı değildir. 1976 da 295 000 Lise mezunu dan ancak 2000 kisi yüksek öğrenim olanağı bulabilmektedir. Ülkemizdeki eğitim dü - zenindeki bu bozukluk sonucu, bizler yüksek tahsil yapmak umudu ile çeşitli em - peryalist ülkelere geldik. Bunlardan biride B.Almanyadır. Biz yabancı öğrenciler, bir yüksek okula girebilmek için, çeşitli engelleri aşmak zorundayız.

Bu engeller, lisan okullarındaki engellerdir. Polisteki engellerdir, Stutendtwerk deki engellerdir, üniversitedeki engellerdir. Biz yabancı öğrencileri çoğu yoksul ailelerden gelmekteyiz. Budurum bizleri, hem okuyup hemde çalışmaya zorlamaktadır. Çalışma olanaklarının biz yabancı öğrenciler için çok kısıtlı olması, yaşamları - mızı dahada zorlamaktadır. Bir kısmımız daha okula başlamadan, diğer bir kısmımız ise ekonomik güçlükler nedeni ile okulumuzu yarıda bırakıp, ülkemize geri dönmek zorunda kalıyoruz. Çok azımız mezun olabiliyoruz.

Bu durumda yabancı öğrencilerde, alman öğrenciler gibi BAFÖG almaları zorunlu olmak tadır. Biz yabancı öğrencilerin talep ettiği bursu (BAFÖG) bizlere hayırları için vermemektedirler. Bugün B.Almanyada yüzbinlerce yabancı işçi çalışmaktadır. Yani bizlerin babaları, anaları, kardeşleri, bacıları. Bunlar karın tokluğuna emekleri - ni satmaktadırlar. B.Alman patronları yabancı işçileri iliklerine kadar sömürmek - tedirler. Yabancı işçiler alman işçileri gibi vergi ödemektedirler. O halde, biz yabancı öğrenciler analarımızın babalarımızın ödediklerivergilerini karşılığı ola - rak, burs talep etmekteyiz. Bu bizim en tabi hakkımızdır.

Yabancı öğrencilerde burs verilmesi için her yerde mücadele edelim. Bu haklı mücade - lemizde Alman öğrencilerinde desteğinin de almalıyız.

-YABANCI ÖĞRENCİLERDE ALMAN ÖĞRENCİLER GİBİ BURS VERİLMELİDİR !
-KAHROLSUN B.ALMAN EMPERYALİZMİ !

MESAJ

İngiltere'de öğrenim yapan Kıbrıslı Türk öğrencilerin demokratik kitle örgütü olan İKTÖF 6.yıllık olağan genel kuruluşunu 24 Şubat'ta Londra'da yaptı.23 Şubat'ta yapılacak ilan edilen kültür gecesi ise, son günlerde İngiltere işçi sınıfının İngiliz emperyalist burjuvazisini oldukça sarsan grevlerin bir parçası olarak, gecenin yapılacağı okuldaki işçilerinde grevde olmaları nedeni ile daha ileri bir tarihe ertelendi.

Genel Kurul genel olarak olumlu idi ve ileriye atılmış bir adım oldu.Çeşitli konularda alınan kararlar yanında, genel kurulun en olumlu yanlarından biride,iki milyetten Kıbrıslı öğrencilerin (Kıbrıslı rum ve Türk) bir örgüt çatısı altında birleştirilmesi için yürütlen çalışmaların olumlu yönde gelişmesinin belirlenmesi oldu.Bilindiği gibi İKTÖF 5. Genel Kurulda alınan bir kararla,Kıbrıslı öğrencilerin tek bir örgüt çatısı altında birleştirilmesi için çalışmalar yapılması kabul edilmişti.Bunun ışığında çeşitli okullarda Kıbrıslı Rum ve Türk öğrencilerin bir arada bulundukları "Kıbrıs öğrenci Dernekleri" oluşturulmuştu.Bu genel kurulda da bu konuların önemi üzerinde duruldu ve bu yöndeki çalışmaların hızlandırılması kararlaştırıldı.

Genel Kurulda BTÖF üyesi Türkiye'li arkadaşlarda enternasyonal dayanışma temilinde aktif olarak katıldılar.Genel Kurul'a ayrıca TÖK (YD)-ÖK adına bir dayanışma mesajı sunuldu sunulan mesaj aynen şöyledir ;

Arkadaşlar;

TÖK(YD)-ÖK adına İKTÖF'ün 6.olağan Genel Kurulunu devrimci bir saygıyla selamlar , Genel Kurul çalışmalarınızın Kıbrıslı öğrencilerin örgütlenmelerini güçlendirip , Kıbrıs halkının Bağımsızlık ve demokrasi mücadelesine omuz vermede güçlü bir silah haline getirilmesini dileriz.

Bugün dünyada devrim ve karşı devrim cepheleri birbiriinden kesin çizgilerle ayrılmıştır, ve dahada ayrılmaktadır.Dünya devrimci hareketi, bir yanda karşı devrimcilerden ve hainlerden ağır darbeler yerken,diğer yandan da karşı devrimcilere ağır darbeler indirmektedir.En son İran da halkın mücadelesi emperyalizme indirilen ağır bir darbe olmuştur.

Ülkelerimiz Kıbrıs ve Türkiye'de de karşı devrimci halk düşmanlarının saldırıları çeşitli şekillerde sürmektedir.Yıllardır çeşitli milliyetlerden Kıbrıs halkı arasında da milliyetçilik ve şövenizm tohumları saçarak onları birbirine düşüren,böylece de "batmaz bir uçak gemisi" olarak niteledikleri Kıbrısta hakimiyetlerini sağlamak isteyen emperyalistler, sosyal emperyalistler ve Kıbrıstaki uşakları, çeşitli milliyetlerden Kıbrıs halkımızın birlikte mücadelelerini önleyebilmek için de ellerinden geleni yapmaktadırlar.

Türkiye'de ise, ekonomik kriz içinde bulunan ve halkın yükselen mücadelesi karşı -sında nefesleri gittikçe kesilen faşist hakim sınıflar, çıkarı yine sıkıyönetimde ve açık askeri faşist diktatörlükte buldular.Ardından da devrimci ve ilerici demokrat çevrelere cepheden saldırıya geçtiler.

Ülkemizdeki sömürü düzenlerinin bir sonucu olarak okumaya geldiğimiz B.Avrupa emperyalist ülkelerinde de çeşitli saldırılarla karşılaşmaktayız.Başta yabancılara çeşitli şekillerde yapılan baskılar olmak üzere çeşitli güncel ekonomik,demokratik ve akademik haklarımız için mücadele önem kazanmaktadır.(x).Bu nedenle örgütlendik ve örgütleniyoruz.Kıbrıslı türk öğrencilerin İK TÖF içinde örgütlenmeleri de bu yüzdendi.Şimdide Kıbrıslı Türk ve Rum öğrencileri bir örgüt çatısı altında toplanma girişimleri ile bu örgütlenmeyi geliştirme çabalarımızı olumlu bir girişim olarak sevinçle karşılaşıyoruz.Gerçek anti emperyalist anti faşist temeldeki bu örgütlenme çalışmaları açıktır ki bir çok çevreleri rahatsız etmektedir.Gerek yaşadığımız B.Avrupa ülkelerinin emperyalist burjuvazileri gereksede çeşitli halk düşmanları,örgütlenmemize karşı saldırılarını yoğunlaştırmaktadırlar.Son BTÖF kurucu genel

(x) Bu sorunların ülkemizdeki bozuk düzenle olan ilişkileri dolayısı ile,halkımızın ülkelerindeki mücadelelerine destek olmamız,ondan yana tavır takınmamız da gerekmektedir.

kuruluna İngiliz polisi ve Türk sosyal faşistlerine ortak düzenlenensaldırı ve ardından Nusret arkadaşın tutuklanması bunun son bir örneğidir.

Bu şartlar altında,yurtdışında,öğrenim gören Türkiye'li öğrencilerin oluşturdukları demokratik kitle örgütlerini bir çatı altında toplayarak güçlerimizi birleştirmek ve örgütsüz öğrencilerin örgütlenmesine daha iyi yardımcı olabilmek amacıyla B.Almanya ve B.Berlin'de ATÖF, Fransada FTÖB, Birityada da BTÖF ve Avusturyadaki Yurtsever öğrenci örgütleri olarak TÖK(YD)-- ÖK' i oluşturduk.Bu Örgütlenme Kurulu Yurtdışındaki Türkiye'li öğrencilerin demokratik konfederasyonunun kurulması için çalışmaları yürütecektir.Bugünde tüm bu demokratik kitle örgütleri adına,Kıbrıslı öğrencilerle dayanışmamızı dahada pekiştirme dileğimizi vurgulamak üzere buradayız.

Örgütlenmemiz güçlenecek,enternasyonal dayanışmamız artacaktır.Hiç bir güç bu oluşumu engelleyemeyecektir.Tıpkı hiç bir gücün ülkelerimizde halkımızın diğer dünya halklarının ve dünya işçi sınıfının mücadelesini engelleyemeyeceği gibi.

- YAŞASIN ÖRGÜTLÜ MÜCADELEMİZ !
- YAŞASIN İKTÖF VE TÖK(YD)-Ö K !
- KAHROLSUN EMPERYALİZM,SOSYAL EMPERYALİZM VE HER TÜRDEN GERİCİLİK !!
- KAHROLSUN FAŞİST VE SOSYAL FAŞİST SALDIRILAR !
- YAŞASIN DÜNYA İŞÇİ SINIFININ VE ONUN ÖNDERLİĞİNDE DÜNYA HALKLARININ DEVRİM MÜCADELELERİ !
- YAŞASIN BAĞIMSIZ VE DEMOKRATİK TÜRKİYE VE KIBRIS'TA MÜCADELE VEREN HALKIMIZIN DEVRİMCİ DAYANIŞMASI !
- YAŞASIN ENTERNASYONAL DAYANIŞMA !

TÖK (YD)- ÖK

FAŞİST SALDIRILAR İŞÇİ SINIFINI VE EMEKÇİ HALKI YILDIRAMAZ

Kuzey Kıbrıs'ta, Cypruvex'te çalışan 2000 işçinin 12 Şubat 1979 tarihinde başlattığı grev, devlet iktidarını elinde tutan komprador burjuvazinin baskı ve sömürü düzenine karşı bir direniştir.

İktidar, devlet mekanizmasının bir parçası olan polisi, grevci işçilerin üzerine saldırmış ve grevi kırmaya çalışmıştır. "Güzelyurt ve Magosadaki paketleme evlerinde giriş-cıkışları önlemeye çalışan işçiler üzerine polis, yangın söndürme araçları ve çöp la saldırmıştır." (Söz. Yıl 2 sayı 61)

Greve erkek işçiler yanında kadın işçilerde katılmıştır. ve polisin saldırısına karşı kahramanca direnmişlerdir. 100'ü aşkın polisin çöp larına karşı dimdik ayakta duran işçilerden 8'i hastaneye kaldırılmıştır. Yaralananlar arasında iki hamile kadınında olduğu açıklanmıştır. 10 erkek ile 5 kadın işçi tutuklanmış, ilk soruşturmalarından sonra, Halk-Der. üyesi bir yurtseverin dışında geriye kalanlar serbest bırakılmıştır.

Olayla ilgili olarak sözde baskı ve sömürüye karşı olan CTP ve TKP birer demeç yayınlamış, her zaman olduğu gibi olayı "Protesto" etmiştir. Bu sahtekarların sırf halkın gözünü boyamak için yaptıkları protestolar kendi sınıflarının çıkarlarını savunmak içindir.

İşçi kardeşler, Öğrenci kardeşler, Yurtseverler ve demokratlar,

Bu saldırılara, kuzey kıbrısta iktidarda olan komprador burjuvazi faşist yüzünü sergilemektedir. Bu saldırılara karşı Türk-İş'te yönetimi elinde tutan faşist kliğ ve Dev-İş'te yönetimde olan sosyal faşist kliğ hiçbir eyleme girmemiştir. Kuzey Kıbrısta içinde engiş işçi kitlesinin örgütlendiği Dev -İş'in yönetimini elinde tutan sosyal faşist işçi aristokratları kendi sınıf çıkarlarını korumak için, işçi sınıfının içine sızmış ve işçi sınıfının komprador burjuvazi ile olan uzlaşmaz çelişkilerini uzlaştırmaya çalışmakta, işçi sınıfının mücadelesini içten baltalamaya çalışmaktadır. Grevleri, direnişleri satmakta, faşist saldırılara karşı grevci işçileri pasivize etmektedir. Bunların halk düşmanı yüzü son olaylarda bir kez daha ortaya çıkmıştır.

Çözüm yolu ne o faşistin, ne bu sosyal faşistin, nede her türlü fırsatçıların kuyruğuna takılmaktır. Çözüm yolu devrimci işçilerin sendika yönetimine gelmesi, bu sendikaları kendi sınıflarının bir örgütü haline getirmesidir.

İşçi kardeşler, emekçi halkımız...

Faşist saldırılara karşı örgütlenelim. Grevleri, direnişleri baskı ve sömürüden kurtuluş için savaşmayı öğrendiğimiz bir er okul haline getirelim,

-KAHROLSUN FAŞİST SALDIRILAR !

-YAŞASIN CYPRUVEX İŞÇİLERİNİN ŞANLI DİRENİŞİ !

-DEVİRİMCİ İŞÇİLER SENDİKA YÖNETİMİNE !

-YAŞASIN KIBRIS HALKININ BAĞIMSIZLIK VE HALK DEMOKRASİSİ MÜCADELESİ !

İNGİLTERE KIBRIS'LI TÜRK ÖĞRENCİLER
FEDERASYONU

B. ALMANYA

Geçtiğimiz Mart ayı içinde B.Almanyada Atom enerjisantrallarına karşı yürütülen mücadele doruk noktasına ulaştı. Atom santralları'na karşı yürütülen mücadeleyi, binlerce kişi katıldı. B.Alman emperyalistlerinin Gorleben'de Atom santralları depoları yapmayı planlamaları üzerine, önceleri, Gorleben ve civardaki, köy ve şehirlerdeki halk büyük tepki gösterdi. Bu tepki kısa zamanda bütün B.Almanyayı kapsadı. Atom enerji santrallarına ve Gorleben'deki yapılması planlanan Atom artıkları depolarına karşı olan kişi ve kuruluşlar, harekete geçtiler. Ve B.Almanya'nı çeşitli şehirlerinde yürüyüşler ve mitingler yaptılar. Mesela; Hamburg'ta yapılan miting'e 3000 kişi katıldı. 17.3.79 Gorlebende yapılan yürüyüşe 1000 den fazla kişi katıldı. 24.3.79 da Offenbachta yapılan yürüyüşe 5000 den fazla kişi katıldı. 31.3.79 Hannoverde yapılan merkezi yürüyüşe ise 100 000 den fazla kişi katıldı. Bütün B.Almanyada'ki devrimci mücadele Atom enerji santrallarına karşı yürütülen mücadelede yoğunlaşmaktadır. 1977'de gerek Broktorf'ta ve gerekse Kalkarda yürütülen mücadeleleri B.Alman emperyalistleri şiddet kullanmaya çalışarak bastırmaya çalıştılar. Ama görünen odurki mücadelenin durmadığı, aksine yeni boyutlar kazanmasıdır.

Nedir, Atomenerji santrallarına karşı yürütülen mücadelenin özü ? Meseleye çok yönlü bakmak gerekir. Acaba pek çok kişi ve gurubun ileriye sürdüğü gibi, meselenin özü, yalnızca çevre kirlenmesimidir. Açıktır-ki, Atomenerji santralları çevre için büyük tehlike teşkil etmektedir. Ama meselenin asıl özü bu değildir. Bugün Atomenerji santralları, enerji üretiminin yanında, asıl yaptığı şey ise Atom bombasıdır. Atom enerji santralleri anında atom bombası yapacak duruma getirilmektedir. Emperyalistlerin amaçları Atomenerji Santralleri yapıp enerji üretmek halkın refahını sağlamak değildir. Onlar, yeni bir emperyalist paylaşım savaşı için Atomenerji santrallerinden Atom bombası yapmaktır. Bu halklar için büyük bir felaket teşkil etmektedir. Bizce, Atomenerji santrallerine karşı yürütülen mücadelenin esas hedefini, Emperyalistlerin, somut olarak B.Almanyada B.Alman emperyalistlerinin silahlanma savaşını protesto etmek olmaktadır. Bugün Alman halkının, Atom enerjisi santrallerinin yapımına karşı yürüttüğü mücadele, B.Alman emperyalistlerinin silahlanmasını hedef almamaktadır. Bizce bu büyük bir eksikliktir. Emperyalistler, yaptıkları demogojilerle, Atomenerji santrallerinin zararsız olduklarını halka inandırmak istemektedirler. Ama Nisan ayı başında, Amerikanın Harisburi şehrindeki Atomenerji santralinde ortaya çıkan bozukluk sonucu binlerce kişinin hayatı tehlikeye girmiştir. 50 binden fazla kişi evini barkını terketmek zorunda kalmıştır.

Bu olay, birkere daha emperyalistlerin kendi çıkarları için hiç bir zaman halkın güvenliğini düşünmezler. B.Alman emperyalistleri, Gorleben'de Atom artıkları depolarının yapımına karşı yürütülen büyük korkuya kapıl maktadırlar. B.Alman emperyalistleri, Gorlebende'ki yürüyüşte tutukla- dıkları kişiler için Celle şehrinde 80 kişilik hücre ayırmıştır.

Yine Gorlebende 1000 kişiden oluşan sınır koruma muhafızı yerleştirmiştir. Buda B.A lman emperyalistlerinin gelişen mücadeleden ne kadar korktukla- rının bir belirtisidir.

Alman halkının Atomenerji santrallerine karşı yürüttüğü mücadelede biz Türkiyeli devrimcilere düşen görev nedir ?

Aklımıza şu soru gelebilir. Atomenerji santrallerinin yapılmasından bize ne ? Bu bizleri ilgilendirmez, bu Almanların meselesidir. Onlar uğraşsın Bizlerin görevi halkımızın mücadelesini desteklemektir. Bu anlayış ilk bakışta akla yatkın gelebilir. Ama meselenin özü başkadır.

Birincisi :Eğer bizler bugün B.Almanyada yaşıyorsak, Atom enerjisi sant- rallerinin doğurduğu tehlikeler, bizlerin hayatında tehlikeye sokmak- tadır. Meselenin asıl önemli kısmı ise, B.Alman emperyalistlerinin si- lahlanma çabalarıdır. Biz Türkiye'li anti-emperyalistler olarak, B. Alman emperyalistlerinin silahlanmasında karşı çıkmalıyız.

Bu anti emperyalist mücadelenin vazgeçilmez bir koşuludur. Biz bu mücade- leyi, Alman halkıyla omuz omuza yürütmeliyiz .Unutmayalım ki B.Alman em- peryalistleri yalnızca Alman halkının yeminli düşmanı değil, Türkiye halkının ve diğer halklarında yeminli düşmanlarındandır. Mücadelemiz ortak, düşmanımız ortaktır

Alman halkının , Atomenerji santrellerine karşı yürüttüğü mücadeleye tüm gücümüzle katılalım.

FİLİSTİN SORUNU, EMPERYALİSTLERİN, PLANLARI İLE DEĞİL, ANCAK FİLİSTİN HALKININ MÜCADELESİYLE ÇÖZÜLECEKTİR

2 Nisan günü İsrail ile Mısır arasında yapılan "Barış antlaşması" sonunda ortadoğuda yeni gelişmeler oldu.İsrail ile Mısır arasındaki "barış antlaşması"nın gerçekleşmesinde ABD emperyalistlerinin başı Carter büyük çaba sarfetti.Mısır ve İsrail arasında yapılan "barış" görüşmelerinin odak noktasını Filistin sorunu oluşturmuyordu.ABD emperyalistleri bu "barış antlaşması" ile ortadoğudaki hakimiyetini garanti altına almak istiyordu.Bu anlamda "barış antlaşması" ABD emperyalistleri için hayati önem taşıyordu.Özellikle İranda gelişen halkın mücadelesi ABD emperyalistlerinede darbe vurmaktaydı. Bu durumda ABD emperyalistleri ortadoğuda kendileri için büyük önem taşıyan petrol yataklarını kontrolü altında tutabilmesi ve ortadoğunun jandarmalığını kendi emperyalist sömürü ve talanı için gerekli idi.Bunun içinde uşakları Begin ve Sedat'ı biraraya getirdi.ABD emperyalistlerinin girişi ile Eylül 1978 de Camp-Davit'de Mısır'la İsrail arasında bir antlaşmanın yapılması ön görüyordu.Yapılması gereken bu antlaşma ile sözde Filistin sorununa çözüm bulunacaktı.Bir yandan Filistin halkını yurdundan kovmak, binlerce Filistin halkının kanına giren İsrail, diğer taraftan ABD emperyalistlerinin yeminli uşağı Mısır devlet başkanı Sedat Filistin halkının meselesini Mısırın bir iç meselesi gibi görüp Filistin halkı adına konuşuyor.Bu uşakların ! masabaşında Filistin halkının sorunlarına çözüm bulacaklar !. Evet bunların Filistin halkı için düşündükleri çözüm yolunun özü ise, Filistin halkının mücadelesini nasıl bastırmaktır.Filistin halkını nasıl ortadan kaldırmaktır.Bu meselede iki uşak Begin ve Sedat efendilerine daha fazla yaraşmak için birbirleriyle yarışmaktadırlar.

Yazımızın başında ABD emperyalistleri Mısır ve İsrail arasında "barış" ı gerçekleştirecek ortadoğudaki çıkarlarını garanti altına almayı amaçladığını belirtmiştik.Bu durum Rus sosyal emperyalistlerinin işine gelmedi.Rus sosyal emperyalistleri hemen harekete geçerek denetimi altında bulundurduğu Irak, Suriye, Libya, Cezair ile birlikte anlaşmaya karşı bir cephe kurdular.FKÖ (Filistin Kurtuluş Örgütü) de bu cepheye katıldı.Kurulan bu cephe sedat'ı arap alemine ve Filistin halkına ihanetlikle suçladı.Başını Rus sosyal emperyalistlerinin çektiği bu cephe Filistin halkının davasını sonuna kadar "savunacaklarını" açıkladılar.Bu bir aldatmacadan başka bir şey değildir.Esas olarak Rus sosyal emperyalistleri Filistin halkının davasını savunur görünerek ortadoğuda yayılmayı amaçlamaktadırlar.Ama gerçekler gün gibi ortadadır.Filistin halkının kanı üzerinde kurulan İsrail devletinin varlığını tanıyan bu Rus sosyal emperyalistler değilmiydi.1976 da Lübnandaki Lübnan ve Filistin halkının mücadelesini bastırmak için Suriye birliklerini Filistin halkının üzerine yollayarak, Tel-Zatar göçmen kampında binlerce Filistin halkının kanına giren Rus sosyal emperyalistleri değilmiydi.Birleşmiş milletlerde Filistin halkının lehine alınan bütün kararları onaylayan yine Rus sosyal emperyalistleri değilmiydi.

Filistin halkı kendileri için bir ölüm fermanı olan antlaşmayı protesto etmek için West-Bank'ta ve Gaza Şeridinde genel greve gitti.

Ne İsrail-Mısır antlaşması ne Rus sosyal emperyalistlerinin girişimleri, nede diğer emperyalist planlar, antlaşmalar Filistin halkının davasına çözüm getirebilir.Filistin halkı kendi gücüne dayanarak kendi kaderini tayin edecektir.Filistin halkı bugüne kadar sürdürdüğü mücadele ile bunu ispatlamıştır.

-ZAFER ER VEYA GEÇ FİLİSTİN HALKININ OLACAKTIR !

İRAN

İRANIN KIRSAL BÖLGELERİNDEKİ DURUM VE ŞAHIN GİRİŞTİĞİ "TOPRAK REFORMU" HAREKETİ

Yazımızın birinci bölümünde, İran işçi sınıfının ortaya çıkışını, mücadelesini ve örgütlenmesini anlatmıştık. Bu bölümde ise İranın kırsal alanlarındaki durum burada özellikle köylülüğün durumunu, mücadelesini ve örgütlenmesini sizlere aktarmaya çalışacağız.

İran halkının %61 i kırsal alanlarda yaşamaktadır. Çalışan nüfusun %48'i ise kırsal alanlardadır. İşlene bilinen 21 milyon hektarlık toprağın (ki bu sayı İran yüzölçümünün %14 ünü oluşturmaktadır.) ancak 1/3 işlenebilmektedir. Ekilebilen arazinin ancak %40 yani 2,8 milyon hektarlık kısmı sulanabilmektedir. Yukarıda verilen rakamlarla, İran'ın geri bıraktırmış bir tarım ülkesi olduğu açıkça ortaya çıkmaktadır.

1963 yılından önce, köylerin %85i büyük toprak ağalarının elindeydi. Topraklar yarıcılık usulü ile ekilmektedir. Ki bu yarıcılarının sayısı, kırsal alanlardaki sayının %90 nı oluşturmaktadır. Yarıcılar tamamen Ağaya bağlıydı. Onların toprakların işletilmesinde hiç bir hakları yoktu. Aynı şekilde elde edilen ürünler üzerinde de hiçbir hakka sahip değillerdir. Elde edilen hasat dağıtılana kadar Ağa'nın özel mülkiyeti sayılıyor. Köylülerin aldıkları pay ise, ekim sırasında kullandıkları "işletme birimine" göre ayarlanıyordu. "İşletme birimi"nin içine, su, hayvanlar ve işgücü girmektedir.

Köylülerin çoğu ise, işgüçlerinden başka hiçbir şeye sahip değildirlere. Çok az sayıda köylünün elinde tarım işinde kullanılacak taşıma hayvanlarına sahiptir. Durumun böyle olması sonucu köylüler elde edilen ürünün ancak 1/5 ile 2/5 kadarını almakta, geri kalan kısmına ise ağa el koymaktadır. Normal seviyedeki bir köyün yıllık geliri 300 000 Mark olmasına karşılık bir köylü ailesinin yıllık geliri ise ancak 450 Marktır. Bu somut veriler bize İran'da köylülerin toprak ağaları tarafından insafsıca nasıl sömürüldüklerini göstermektedir.

"Toprak Reformu" programında belirtildiği gibi büyük toprakların dağıtılması köylülerin durumlarının düzeltilmesi anlamına gelmiyordu. Köylüler daha önce kendileri tarafından işlenen büyüklükteki toprakları aldılar. Bu toprakların ortalama büyüklüğü 3-4 hektar arasındaydı. Fakat köylüler bu toprak parçalarını bedava almadılar. Köylüler bu toprak parçalarını satın almak zorundaydılar. Ve 12-15 yıl içinde yılda hektar başına 190 Mark ödemeleri gerekmektedir. Bu "Toprak Reformu" ile toprak ağalarının topraklarına el konulmadı. Toprak ağaları uğradıkları ziyan karşılığı daha önce elde ettikleri gelirin 10 mislini alacaklar. Bundan başka her toprak ağası bir köyü elinde bulundurabilecek. Diğer köyleri ise akrabalarına ve güvendikleri kişilerin ismine yazdırabilecekler. Sulak ve modern tarım aletlerinin olduğu köyler, şehirlere yakın çay ve meyva plantajları olan köyler "Reform" dışında kalıyor. Esas olarak "Reforma" dahil edilen köyler, verimsiz, kurak köylerdir. Kırsal alanlardaki yoksul köylüler yaşam koşullarının kötü olması nedeniyle "kurtuluş" aramak için şehirlere göç etmeye başladılar. Tahminen yılda 60 000 yoksul köylü şehirlere göç etmektedirler.

Şahın uygulamaya çalıştığı "Toprak Reformu" sonucu köylülerin durumları daha da kötüleşti. Bu durum köylüleri mücadeleye itti. Ekonomik durumları iyice bozulan köylülerle faşist Şah rejimi arasındaki çelişkiler iyice keskinleşti. Köylülerin gelişen haklı mücadelesini Şah her türlü baskı araçlarını kullanarak engellemeye çalıştı.

1966-1968 yılları arasında İran Kürdistanında kürd köylüleri faşist Şah rejimine karşı mücadele ettiler.

1971 yılında Şah "Beyaz Devrimi"n 8. yıldönümünü kutlamak isterken, Gillan'daki köylüler Şahın "Toprak Devrimini" protesto ettiler.

Yine bu bölgedeki köylüler, buğday fiyatlarının düşürülmesini protesto etmek amacıyla, devlete ödemeleri gereken, kredi borçlarını ödemediler. Köylülerin bu protestosunu faşist Şah silahlı saldırıyla bastırmaya çalıştı. Yine Azerbeycan bölgesindeki Do-Tappeh de köylüler, toprak ağasının zulmüne karşı başkaldırdılar ve zalim toprak ağasını öldürdüler. Zalim toprak ağasının öldürülme olayına katılan 115 köylü, faşist Şah rejimi tarafından uzun yıllar hapis cezasına çarptırıldılar. 1972 yılının ilkbaharında Gorgan ve Sarog'taki köylüler faşist Şah rejimine karşı mücadeleye başladılar. Şahın yaptığı propogandaya göre, köylüler suyu bedava kullanacaklardı. Fakat Gorgan ve Sahrog'taki köylüler hasat zamanı kullandıkları su için 150 000 Tuman ödemeleri gerekmektedir. Fakat yoksul köylüler bu parayı ödüyecek durumda değillerdi. Ancak bu parayı taksitle ödüyebileceklerini söylediler. Hükümet köylülerin bu teklifi ile hem fikir olmadı. Ve suyu kapatacaklarını, ürünlere el koyacaklarını söylüyerek köylüleri tehtit ettiler. Köylüler bu durum üzerine protesto eylemlerine giriştiler. Bunun üzerine hükümet köylülerin mücadelesini bastırmak için köylülerin üzerine jandarma birliklerini gönderdi. Meydana gelen çatışmada 2 köylü hayatını kaybetti.

Şah'ın kırsal alanlarda uyguladığı politika sonucu, tarım ürünlerinin üretimi gittikçe düşmektedir. Bir tarım ülkesi olan İran, bugün başlıca tarım ürünlerini dışardan ithal etmek zorunda kalmaktadır. Mesala 1974 yılında İran 2,5 Milyon ton tahılı ithal etmek zorunda kaldı. Köylüler kırsal alanda bozulan ekonomik durumlarını düzeltmek için şehirlere göç etmeye başladılar. Şehirlerde var olan işsizler ordusu köylülerin şehirlere gelmesiyle daha da büyüdü. Resmi istatistiklere göre 3,6 milyon köylü ancak yılda 90 gün iş bulabilmektedir. Ve köylüler 90 gün çalıştıkları ile bir yıl geçirmek zorunda kalmaktadırlar. Yine köylülerin durumları ile ilgili resmi verilere göre, 1957-1967 yılları arasında kırsal alanlarda işsizlik %8 yükselmiştir. 1968 Eylül ayında İran gazetesi "Ayandogana" göre, "İşsizlik oranı kırsal alanda şehirlik alanlara göre iki mislidir. Tarım işçilerinin % 8,7i mevsimlik işçi, %3,1 i ise iş aramaktadır.

FAŞİST ŞAH REJİMİNİN "OKUMA YAZMA" PROGRAMI

Faşist Şah'ın giriştiği propogandanın manevrası ise, "Okuma yazma" programıdır. 1966 yılında okuma yazma bilmiyenlerin oranı % 70,6 dır. Bu oran artan nüfus ile birlikte artmaktadır. Eğitim sorununda aynı şekilde, hakim sınıflar halk için hiçbir çözüm getirmemişlerdir. 3 Temmuz 1976 yılında Rastakhiz gazetesinin yazdığına göre: "Son yılda 295452 Lise mezunu üniversite giriş sınavlarını kazanmasına rağmen, bunlardan ancak 2003 kişi ünevirsitedi bir yer bulabilmişlerdir." Şah'ın giriştiği "okuma-yazma" programına göre, "Bilim Ordusu" kurulmalıydı. Buna göre, gençler, askere gitme yerine, öğretmen olarak, köylere gönderilmekte ve gittikleri köylerde köylünün durumları üzerine bilgi toplamalı ve kontrol etmeye çalışmalıydılar. Mesela köylüler şu sorulara cevap vermek zorundadırlar: Belediye başkanının özellikleri nelerdir? Köyde herhangi bir ihtilaf varmı? Neden? Kimler bir yıl içinde köye geldiler? Niye? Nereden? "Bilim Ordusunun" amacı köyleri askerleştirmek ve köylülerin mücadelesini bastırmaktır.

Yine istatistikleri göre 2 Milyon okul çağındaki köylü çocuğu okula gitme olanağı bulamamaktadır. "Kayhan" gazetesinin Şah ile yaptığı bir röportajda, Şah "İran'da 180 000 Öğretmene ihtiyaç vardır. Bugün İran'da 32000 öğretmen var" 1976 Eylül'ünde yapılan 9. Eğitim Konferansında belirtildiğine göre: "Son 4 yıl içinde 33000 öğretmen Eğitim Bakanlığını terketmiştir. Çünkü Öğretmenler, diğer bölgelerdeki öğretmenlerin aldıkları aylığı alamamaktadırlar." Yukarıda belirttiğimiz örneklerle Şah'ın giriştiği "Okuma-Yazma" programının bir yutturmaca olduğudur. Ve bu program halkın eğitimi için hiçbir şey vermedi.

Şah İran'da "Özgürlüğün" ve "Demokrasinin" olduğundan bahsederdi. Fakat bu özgürlük ve demokrasi halk için değil, İran'daki hakim sınıflar ve onların koruyucusu olan ordu, polis ve Savak(İran gizli polis teşkilatı) içindir. 1953'de girişilen darbe hareketinden sonra, halkın üzerindeki baskılar daha da yoğunlaştı. Faşist Şah rejimine karşı en ufak bir baş kaldırışın cezası işkence ve yıllar boyu süren haptir. Her türlü ilerici yayınlar, gazeteler yasaklandı. Yanlızca hakim sınıfların propogandasını yapan faşist yayın organları serbestti. 1955 yılında kurulan SAVAK'ın görevi devrimcileri, yurtseverleri takip etmek, yakalamak, işkence yapmak ve katletmektir. Polis tarafından girişilen faşist terör hareketleri, İran halkının devrimci mücadelesinin bastırılmasını amaçlıyordu. Uluslararası basına göre: İran'da tutuklu bulunan siyasi tutukluların sayısı 100 000 civarındaydı.

- 600 yurtsever- devrimci idam edildi. Bunlardan 400 ü son 5 yıl içinde idam edildiler.

- 1963 yılının haziran ayında faşist Şah rejimine karşı baş kalrıran 15 000 den fazla işçi ve öğrenci hunharca Şah'ın ordusu, polisi tarafından katledildi.

- İran Kürdistan'ında ve Fars bölgesinde meydana gelen çatışmada 550 şehit verildi.

- 1953 yılından beri 7270 kişi siyasi nedenlerden dolayı çeşitli şekillerde hayatlarını kaybettiler.

Faşist Şah rejiminin İran halkına karşı giriştiği azgınca saldırı İran halkının mücadelesini durduramadı.

İ R A N H A L K I N I N M Ü C A D E L E S İ N D E N B A Z I
Ö R N E K L E R

- 27.6.1953 Tahran'daki kiremit fabrikasındaki işçiler, ücretlerin %25 artırılması ve sosyal sigorta haklarını sağlamak için 10 günlük greve gittiler.

- 1955 Abadan'daki Petrol işçileri ücretlerin artırılması için greve gittiler, Abadan'daki grev hareketi kısa zamanda Khuzastan bölgesinde genel greve dönüştü.

- 12.4.1958 Tahran'da 12000 taksi şoförün hükümeti ve polisin faşist tedbirlerine karşı protesto eylemlerine giriştiler. Bu protesto eylemi 1953 yılında CIA tarafından girişilen darbe hareketinden sonra ilk olarak açık bir şekilde faşist rejimi karşısına alan bir devrimci eylemdi.

- 13.6.1959 Tahran'daki kiremit fabrikasında 40 000 işçi sosyal sigorta hakkını gerçekleştirmek için greve gitti. Greve ve grevi takiben yapılan yürüyüşe polis saldırdı. 50 kişi katledildi, çok sayıda kişi yaralandı.

- 30.10.1959 Tekstil işçileri ücretlerin artırılması ve iş hakkının gerçekleştirilmesi için greve gittiler. Bu grev hareketinde çok sayıda işçi tutuklandı ve çok sayıda sürgüne gönderildi.

- 1961 Bander Maschur'da 3000 işsiz insanlık dışı durumları protesto etmek için eyleme giriştiler. Bu eylem büyük bir yürüyüşe dönüştü.

- 16.11.1963 İsfahan'daki Sayenderoul iplik fabrikasındaki işçiler, ödenmeyen ücretlerin ödenmesi için eyleme geçtiler. Arkasından fabrikayı işgal ettiler, ve mallara el koydular.

- Mart 1970 Tahran'daki işçiler, öğrenciler ve emekçiler ulaşım fiyatlarının arttığını protesto eylemine giriştiler. Bu protesto eylemi bir kitle hareketine dönüştü ve üç gün devam etti.

- 29.3.1970 Abadan'daki petrol işçileri, ücretlerin artırılması ve çalışma koşullarının düzeltilmesi için greve gittiler. Grev bir hafta sonra polisin ve ordunun kurşun yağmuru altında kırıldı.

- 1.3.1971 Tahran'daki Ghergheriye Ziba Tekstil fabrikasındaki işçiler ücretlerin artırılması ve çalışma şartlarının düzeltilmesi için greve gittiler. Grev yapılan 14 km protesto yürüyüşü ile sona erdi. Savak ve polis çoğunluğun 10-17 yaşlarında kızların oluşturduğu protesto yürüyüşüne ateş açtı. Çok sayıda yürüyüşçü yaralandı ve tutuklandı.
- 29.4.1971 Tahran Karadj' daki tekstil işletmesinde işçiler ücretlerin artırılması için greve gittiler. 4000 den fazla işçi Tahrana kadar bir protesto yürüyüşü düzenlediler. Yol boyunca 10'dan fazla işletmedeki işçiler de protesto yürüyüşüne katıldılar. Böylece Protesto yürüyüşüne katılanların sayısı on bini aştı. Yürüyüşçüler daha Tahran'a varmadan, ordunun makinalı tüfekli saldırısına uğradılar. 16 işçi şehit edildi. Çok sayıda işçi yaralandı ve tutuklandı.
- 27.9.1972 Tahran'daki şehir ulaşım işçileri ücretlerin artırılması, mesleklerin sınıflandırılmasını protesto etmek için greve gittiler. Grev üç gün devam etti. Hükümet, 800 kişiyi ordudan şöför olarak kullanmasına ve 20 işçinin tutuklanmasına rağmen, grevi kıramadı. İşçiler tarafından öne sürülen taleplerin belli bir kısmı gerçekleştirilmiş oldu.
- Mart 1973 Tahran'da petrol rafinerisindeki işçiler ücretlerin artırılması için üç günlük açlık grevine gittiler.
- 23.4.1973 Tahran'da Bafkar Tekstil işletmesindeki işçiler ücretlerin artırılması için greve gittiler. Hakim sınıflar greve saldırdılar. Çok sayıda işçi öldürüldü ve yaralandı. Silo işletmesinde, Rex tekstil işletmesinde, çimento fabrikasındaki işçiler greve giden işçilerle dayanışmalarını göstermek için işlerini bıraktılar.
- Aralık 1973 Tebriz'de makina yapım işletmesindeki işçiler ücretlerin artırılması için greve gittiler. 30 işçi ceza olarak askere gönderildi, 25 işçi işten çıkarıldı.
- 10.2.1974 Tahran'daki Citroen Montaj İşletmesindeki işçiler Savak ajanı olan fabrika müdürünün işten atılması için greve gittiler.
- 27.5.1974 Tahran'da İrana fabrikasındaki işçiler ücretlerin artırılması talebiyle greve gittiler. 60 işçi tutuklandı, 140 işçi işten atıldı, 10 işçi grev sırasında katledildi.
- Haziran 1974 Tahran'da belediye işletmelerindeki işçiler ücretlerin artırılması için greve gittiler. Bu grevin kahramanı M.Saleh isimli bir işçiydi. Savak, işçi temsilcisi olarak M.Saleh'i tutukladı ve işkence altında hunharca katletti. M.Saleh'in cenaze töreni sırasında çıkan olaylarda çok sayıda kişi tutuklandı.
- Temmuz 1975 Behschar tekstil işletmelerindeki işçiler ücretlerin artırılması ve çalışma şartlarının düzeltilmesi için greve gittiler. İşçiler fabrika müdürünü, vali yardımcısını ve savak şefinin yardımcısını tutuklayarak fabrikaya kapattılar.
- Mayıs 1976 Çeşitli şehirlerdeki 26 işletmede düşük ücretleri protesto etmek ve 1 Mayıs'ı anmak için işçiler greve gittiler. 30 binden fazla işçi bu grevlere katıldı.
- Ekim 1976 Kermanşah'taki liman işçileri ücretlerin artırılması için ve uzun çalışma saatlerini protesto etmek için greve gittiler. Hakim sınıflar Irak'tan ve grev hareketini daha da güçlendirdi.
- Ağustos 1977 Rascht'taki çöpçüler ücretlerinin ödenmemesini protesto etmek için greve gittiler. Grev işçilerinin kullandığı sloganlardan biri şöyle idi "Ya hayatımızı kaybederiz, ya da hakkımızı alırız".

İran halkının, faşist şah rejimine ve emperyalizme karşı mücadelesi 1978 yılının sonlarına doğru doruk noktasına ulaştı. İran halkı bu mücadelede binlerce şehit verdi. Faşist şah, yıkılan saltanatını koruyabilmek için, ordusuyla, polisiyle, faşist savakıyla, topuyla, tankıyla azgınca İran halkına saldırdı. Ama İran halkı, her ne pahasına olursa olsun, kendini yıllar yılı ezen, sömüren, kan kusturan bu azıllı faşiste gereken dersi verecekti. İran halkı davasında kararlıydı. Artık faşist şah, sömürü saltanatını kurtaramayınca, kurtuluşu kaçmakta buldu.

Elinizdeki Birlik'in ikinci sayısında Humeyni ile ilgili görüşlerimizi belirtmiştik. Burada tekrar aynı konu üzerinde durmayacağız. Fakat Humeyni'nin iktidara gelmesinden bu yana Humeyni'nin İran halkının umudu olamayacağı gerçeğinin gün gibi ortaya çıktığını tekrar belirtelim. Humeyni'nin gelmesiyle İran halkı gerçek kurtuluşuna kavuşmamıştır. İran halkının mücadelesi durmamıştır. İran halkı, işçi sınıfının önderliğinde Demokratik Halk Devrimiyle emperyalizmi ve onların uşakları olan komprador patronları ve toprak ağalarının faşist düzenini yerle bir ederek, sömürünün, zulmün olmadığı Bağımsız ve Demokratik İran'ı kuracaktır.

Ö Z Ü R

DEĞERLİ OKUYUCULAR,
BİRLİK'İN 2. SAYISINDA BAŞLADIĞIMIZ FİLİSTİN İLE
İLGİLİ ARAŞTIRMA YAZISI TAMAMLANMADIĞI İÇİN BU
SAYIDA DEVAMINI YAYINLIYAMIYACAĞIMIZDAN ÖTÜRÜ SİZ-
LERDEN ÖZÜR DİLERİZ. ARAŞTIRMA YAZISI TAMAMLANDIĞI
ZAMAN, GELECEK SAYIMIZDA YAYINLIYACAĞIZ.

**BİRLİK'İ OKU, OKUT,
ELEŞTİR !
YAZI GÖNDER !**

**BİRLİK
TÖK. (YD). ÖK**

YAZIŞMA ADRESİ : POSTFACH: 4528 - 6000 Frankfurt/1
KONTO NUMARASI : A. AKYÜZ, COMMERZBANK
ZWEIGSTELLE BOCKENHEIM/FRANKFURT
NO : 77 35 129
BANKLEITZAHL : 500 400 00

**FİYATI: 1 DM
2 FR
30 P**